

JaSeS*oi* ry

Journal 1/2010

RytmiS 2010 – kuvia afrikkalaisesta illasta

Kannen kuva:
Dela Botri

JaSeSoi ry Journal 1/2010

Sisältö

Pääkirjoitus	4
Puheenjohtajan kynästä	5
JaSeSoi ry:n kunniajäsenet	7
Lähikuvassa Terhi Oksanen	10
JaSeSoi musisoi Educassa	14
Orff ja Segerstam	15
RytmiS palasi Orivedelle	17
Miinalan Veikko – pienten poikien puolustus	19
Isto Turpeinen: Tanssia pojille?	22
MusaMasut - musiikkikasvatusta syntymättömälle lapselle ja äidille ...	23
Laulua, luovuutta ja laulettavia pelejä uudessa laululaukku-pelilaukussa	25
Länsimaista taidemusiikkia aktiivisesti kuunnellen	27
Soittajaisissa jammailtiin ja hengailtiin	31
Lehmä innostuu!	32
JaSeSoi nuotintaa	35
JaSeSoi Juornal	35
Maailmankylä 2010 kouluttajat	35
JaSeSoi ry hallitus tehtävänjaot	37
JaSeSoi ry	38

JULKAISIJA:	JaSeSoi-musiikkikasvatusyhdistys ry Orff-Schulwerk Association of Finland
PÄÄTOIMITTAJA:	Pekka Evijärvi
TOIMITUS:	Pekka Evijärvi, Laura Mellais, Kirsi Hyyppä, Inkeri Karhos ja Mirkka Rouhio
TAITTO:	Minna Silvennoinen
VALOKUVAT:	JaSeSoi ry
ISSN:	1238-9242
PAINO:	Iisalmen Eco-Print Oy, Iisalmi

Yksi sivu kuvan kanssa

ISTUIN viime sunnuntaina Rantatie-kvartetin kamarikonsertissa. Tuusulan Rantatiellä taiteilijakoti Erkkolassa järjestetyssä konsertissa kvartetin vierailevana solistina oli Tuija Hakkila oman fortepianonsa kanssa. Tuija Hakkila kertoi, että kun häntä pyydettiin tähän konserttiin, hänen ensimmäinen kysymyksensä oli ”Kuinka paljon tarvitsette musiikkia?” Tämä huvitti minua, koska olin juuri itsekin miettinyt samantapaista kysymystä. Lehden päätoimittajana tilaan usein artikkeleita muilta kirjoittajilta, jotka melkein aina heittävät saman kysymyksen: ”Kuinka pitkä sen pitäisi olla?” Tämä on täysin ymmärrettävää, mutta voisi johtaa hullunkuriseenkin tilanteeseen. Mitähän tapahtuisi, jos joku pyytäisin joltakin omaelämäkerrallisen jutun. Kun kirjoittaja sitten kysyisi jutun pituutta, niin vastaisin: ”Miten olisi semmoinen sivun mittainen. Kuvan kanssa.”

Konsertti on yksi kokonaisuus. Niiden tehtävänä on muodostaa raamit sisällölle. Tuija Hakkila oli valinnut konserttiin lyhyitä Robert Schumannin miniatyyrikappaleita, jotka antoivat vastapainon alkujakson pitkälle Pianokvintetille, Schumannia sekin. Lyhin kappale kesti 45 sekuntia. Nämä kappaleet puhuttelivat paljon. Jotkut jopa yllättävästi naurattivat. Ne olivat kuin runoja, jotka jättivät tilaa kuulijan omille ajatuksille. Varsinkin muutamien esitysten jälkeinen hiljainen hetki oli hyvin merkityksellinen.

Pieni on kaunista. Tähän Journaliin lähdin hakemaan lyhyitä ja ytimekkäitä juttuja. Jos joku nyt kirjoittikin pitkän tarinan, ajattelin: ”Hienoa,

että jollakin on sanottavaa”. Ei juttua kannata lähteä lyhentämään, jos se on mielenkiintoinen alusta loppuun. Lähikuvassa-sarjaa ei tietenkään voi koskaan kuitata yhdellä sivulla.

Mutta pääkirjoituksen voi. Kuvan kanssa.

Pekka Evijärvi

JaSeSoi ry:n uusi kunniajäsen on Univ. Prof. em. Barbara Haselbach.

JUHLAVA, mutta samalla hauska eloisa tilaisuus vietettiin Mozarteum yliopistossa Salzburgissa lauantaina 13.3.2010. Siinä Barbara Haselbach sai tunnustuksen elämäntyöstään musiikin parissa. Oli kunnia osallistua tällaiseen juhlaan.

Oma huomiointimme ei toki yltänyt ihan yhtä juhlaan mittasuhteisiin. Oli silti mieleenpainuva hetki, kun sain yhdistyksemme puolesta pitää Orff-Schulwerk Forum Salzburgin kokousviikonlopun loppupuheenvuoron ja samalla ojentaa Barbaralle kunniajäsenyyttä koskevan kunniakirjan. Siinä oli hieno hetki korostaa yhteistyön

jatkuvuutta eteen- ja taaksepäin. Yhdistyksen perustamisesta lähtien Barbaran myötäsukainen ja inhimillinen kannustus ja tuki on ollut JaSeSoiille tärkeä selkänaja. Kiitos Barbara ja tervetuloa perheeseen, johon toki tietyllä tavalla aina olet kuulunutkin!

Kansainvälisen Orff-yhteisön kokoontuminen oli tällä kertaa kaksipäiväinen ja siinä oli aiempaa enemmän varattu aikaa keskusteluille ja ryhmissä työskentelyille. Salzburgin päässä onkin viime vuosina oltu aloitteellisia kansainvälisen Orff-yhteisön vuoropuhelun lisäämi-

Harri Sandborg

sessä. Viikonloppu muistuttikin pienimuotoista seminaaria, jossa ideoinnin ja konkreettisten hankkeiden lisäksi luodaan, ylläpidetään ja syvennetään kontakteja organisaatioiden ja ihmisten välillä. Keskusteluja käytiin Level Course käytännöistä, kirjallisuuden ja artikkelien kääntämisestä omille kielille, Orff-Schulwerkin asemasta eri kouluasteilla.

Yhdistykset ovat erilaisia. On myös maita, joissa ei ole varsinaista Orff-yhdistystä ensinkään, vaan toiminta perustuu parin aktiivin järjestämiin kursseihin. Sekin on hyvä. Vaarana voi kuitenkin olla, että ajan kuluessa uusien aktiivien ja kouluttajien nouseminen ja koko toiminnan kehittäminen jää vajavaiseksi.

Mitä meille suomalaisille JaSeSoi-ihmisille jää käteen näistä kansainvälisistä tapaamisista? Paljon! Lukuisat kouluttajat ja aiempien JaSeSoi-hallitusten jäsenet ovat eri puolilla kiertäessään luoneet valtaisan verkoston, jossa meidän suomalaisten arvostus on korkealla. Sen aistii jokaisesta keskustelusta. Meidän aiempiin ja myös nykyisiin aktiviteetteihin ja esimerkkeihin vedotaan usein.

On tietenkin mukavaa kun organisaatiomme toimivuutta, (kansainvälistäkin) tiedotusta, kurssitoimintamme leveyttä, syvyyttä sekä kehittymistä sekä ennen kaikkea laajasti toimivia hyviä henkilösuhteita pidetään arvossa.

Emme pidä näitä asioita itsestään selvyytenä. Pyrimme jatkossakin kehittämään toimintaamme ensisijaisesti jäsenistöltä saamamme palautteen perusteella. Tähän kuuluu myös avoimuus uusille yhteistyökumppaneille. Kiitämme VAMOA ja KMO:ta lähtemisestä mukaan etsimään laajempia yhteistyön muotoja musiikkikasvatuksen kentässä. Etenemme rauhallisin askelin, mutta määrätietoisesti.

Kansainväliset seikat sekä erilaiset yhteistyön muodot ovat JaSeSoi ry:n kansainvälistä selkärankaa, ehkä jäsenistöllemme näkymätöntä, mutta silti kaikessa toiminnassa mukana kulkevaa.

Sivumennen sanoen: vuorotteluvapaa pitäisi mielestäni säätää pakolliseksi kaikille suomalaisille työssä kävijöille.

JaSeSoi ry:n kunniajäsenet

JUKKA SIUKONEN

**JaSeSoi ry aloitti
kunniajäsenperinteen vuonna
1994. Kunniajäseniksi on kutsuttu
henkilöitä, joiden työllä on
ollut merkittävä vaikutus Orff-
pedagogiikan toteuttamisessa
Suomessa ja suomalaisten Orff-
yhdistysten MUSISOI ry:n (1985-
1992) ja JaSeSoi ry:n toiminnassa
(1993 - edelleen).**

Barbara Haselbach (Salzburg, Itävalta)

Barbara Haselbach vastaa opetustyönsä lisäksi Orff-Instituutissa Orff-Schulwerk Forumin kansainvälisestä toiminnasta. Ensimmäiset yhteydet Barbara Haselbachiin luotiin jo 1980-luvun loppupuolella. Barbara Haselbach oli voimakkaasti vaikuttamassa kansainvälisen Orff-Schulwerk Forumin ”Expression in Music and Dance Education” järjestämiseksi Suomessa 24.-26.3.2000. Barbara oli myös Symposiumin kouluttajana, sekä Symposium-videon haastateltavana.

Barbara on aina ollut kuuntelemissa ja tukemassa suomalaisia. Hänen syvälliset näkemyksensä mentorina ovat ohjaamassa JaSeSoi ry:n toimintaa, pedagogisesti ja organisatorisesti.

Elisabeth Link (Wien, Itävalta)

Elisabeth Link toimi MUSISOI ry:n ja JaSeSoi ry:n esikuvan IGMF:n (Internationale Gesellschaft für musikpädagogische Fortbildung e.V) toiminnanjohtajana. Elisabeth sai aikoinaan suomalaisilta Äiti-nimen, joka kuvastaa hänen merkityksensä syvyyttä. Hänen järjestämillään kansainvälisillä kursseilla jokainen sai tuntea olevansa sydämellisesti tervetullut. Tämä perinne on siirtynyt myös Suomeen JaSeSoi ry:n kursseille.

Elisabeth Link osallistui III Valtakunnalliseen Rytmi- ja Liikuntaseminaariin Kuopiossa 1988, sekä Baltic and Scandinavian Meeting of Educators-tapahtumaan Orivedellä 1996.

Konnie Saliba (Memphis, USA)

Konnie Saliba on ”elohopeannopea” Orff-pedagogi, tuottoisa oppikirjantekijä ja jämäkkä järjestöosaaja. Konnie Saliba on ollut AOSA:n puheenjohtajana ja sihteerinä. Suomalaisten ja Konnien polut kohtasivat IGMF:n kansainvälisellä kesäkurssilla 1987. Konnie kutsuttiin kouluttajaksi vuoden 1991 Rytmiseminaariin ja vuoden 1999 Tasokursseille.

Konnien vaikutus näkyy useissa suomalaisissa musiikin oppikirjoissa ja monien suomalaisten musiikkikasvattajien prosessiopetuksessa.

Matti Sarapaltio

Matti Sarapaltio on MUSISOI ry:n perustaja ja rahoittaja. Matti toimi yhdistyksen puheenjohtajana koko sen toiminnan ajan. Masan teema ”Toukille musaa” kantaa edelleen. Hän näki jo 1980-luvulla aktiivisen soittamisen tärkeän merkityksen nuorison keskuudessa. Matti on musiikin mesenaatti, jonka kaltaisia tarvittaisiin edelleen.

YLHÄÄLTÄ ALAS

Barbara Haselbach
Elisabeth Link
Konnie Saliba

Matin monialainen toiminta kantaa lukuisten rock- ja jazzfestivaalien äänentoistosta oopperoiden äänitoteutukseen ja Suomen Kansallis-oopperan äänentoistourakointiin.

Inkeri Simola-Isaksson

Inkeri Simola-Isaksson kuuluu suomalaisen Orff-liikkeen ensimmäiseen aaltoon. 1960-luvun alussa Inkeri Erkki Pohjola ja Ellen Urho tutustuivat Carl Orffiin ja hänen kehittämäänsä lähestymistapaan, Orff-Schulwerkiin, musiikkikasvatuksessa. Inkeri ja Erkki perustivat Suomeen ensimmäisen Orff-studion, joka muistetaan edelleen.

Inkeri lähti täysipainoisesti mukaan MUSISOI ry:n ja JaSeSoi ry:n koulutustoimintaan välittäen omia kokemuksiaan ja näkemyksiään aina uusille sukupolville. Inkeri kutsuttiin MUSISOI ry:n kautta myös IGMF:n kansainväliseksi kouluttajaksi.

Vuoden 2000 Orff-Symposiumissa Inkeri oli itseoikeutettu kouluttaja. Ohjelma oli rakennettu hienolla tavalla sen materiaalin pohjalte, jonka hän oli oppinut 1964 Orff-Instituutissa. Inkerin mietteitä taltioitiin myös Symposium-videolle.

Ellen Urho

Ellen Urho kuului myös Orff-lähestymistavan ensimmäiseen aaltoon. Värikäs oppikirjasarja ”Vihreä viserryskone, Keltainen kellopeli, Punainen posetiivi” sisälsivät suuren joukon materiaalia, joka toi uuden lähestymistavan suomalaisen musiikkikasvatukseen.

MUSISOI ry:n aikana Ellen Urho oli Sibelius-Akatemian rehtorina ja avarakatseisesti avasi Sibelius-Akatemian ”keittiönoven” Orff-koulutuksille Sibelius-Akatemiassa. Musiikkikasvatuksen osastolla sai vierailta useat kansainväliset ja suomalaiset kouluttajamme.

Ellen Urho oli kansainvälisen Orff-Schulwerk Symposiumin juhlapuhujana Orivedellä 2000, ja hänen haastattelunsa on taltioitu Symposium-videolle.

YLHÄÄLTÄ ALAS

Matti Sarapaltio
Inkeri Simola-Isakson
Ellen Urho

Keskuudestamme poistuneet kunniajäsenemme

Erkki Pohjola

Erkki Pohjola oli peräänantamaton suomalaisen musiikkikasvatuksen lähettiläs jo 1960-luvulla. Erkki lähti laajentamaan näköpiiriään ulkomaille tutustuen mm. Orff-Schulwerkiin. Omassa työskentelyssään Erkki lähti muovaamaan laulustoja ja aiheamaailmaa paremmin suomalaisille lapsille sopiviksi. Inkeri Simola-Isakssonin kanssa yhteinen Orff-Studio antoi tälle oivan mahdollisuuden.

Elämäntyönsä lisäksi JaSeSoi ry muistaa Erkkiä erityisesti vuoden 2000 Orff-Symposiumin esitelmöitsijänä, ja JaSeSoi ry:n 10-vuotisjuhlapuhujana. Myös Erkin haastattelu on Symposium-videolla.

Hermann Regner

Hermann Regner oli Orff-Instituutin pitkäaikainen johtaja. 1980-luvun lopulla alkanut dialogi MUSISOI ry:n ja JaSeSoi ry:n kanssa jatkui hänen kuolemaansa saakka.

Hermann Regner oli aina valmiina ohjaamaan ja neuvomaan suomalaisia kollegoitaan niin pedagogisesti kuin organisatorisesti. Hermann Regnerillä oli mahdollisuus vierailta Suo-

nessa Ellen Urhon kutsumana, ja kenties nämä miellyttävät kokemukset auttoivat lämpimien suhteiden ylläpitoa. Ollessaan Carl Orff Stiftingissa (Carl Orff Säätiö) Hermann oli vaikuttamassa taloudellisen tuen saamiseen JaSeSoi ry:n hankkeisiin (JaSeSoi Journalit 1995-1997), Orff-Symposium, Rytmiseminaareja 20 vuottajulkaisu).

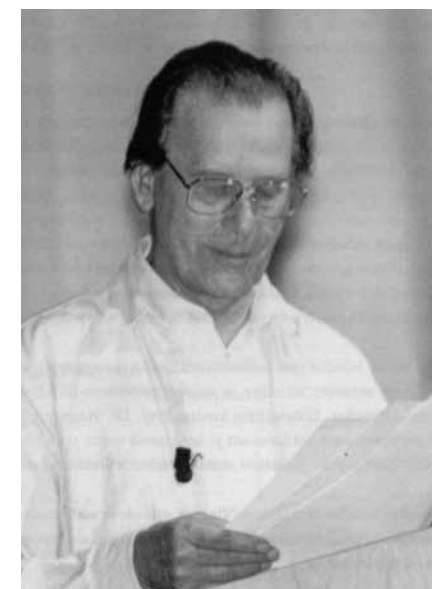
Jean F. Wilmouth jr.

Jean Wilmouth oli MUSISOI ry:n ja JaSeSoi ry:n kummisetä. Tiemme kohtasivat vuonna 1984 jo ennen suomalaisen Orff-liikkeen virallista järjestäytymistä. Jean oli IGMF:n kansainvälisen kurssin kouluttajana ja sai osallistujat haltioihinsa.

Jean kutsuttiin Rytmiseminaarien suunnittelijaksi ja kouluttajaksi. Jean ennätti olla Rytmiseminaari-kouluttajana vuosina 1986-1988, 1990 ja 1996. Jean avasi Pittsburghin kotinsa ovet kaikille suomalaisille, ja vierailijoita oli yhteisten vuosien aikana lukuisia. Jean teki vaikuttavan kansainvälisen elämäнкаaren Orff-Schulwerkin hyväksi.

VASEMMALTA OIKEALLE

Erkki Pohjola
Hermann Regner
Jean F. Wilmouth jr.

Lähikuvassa Terhi Oksanen

INKERI KARHOS

Miten sopivasti sattuikaan, että juuri ennen kevään Rytmiksessä alkavaa afrikkalaisiltaa sain mahdollisuuden jututtaa Terhi Oksasta. Terhi Oksasta, joka on tuonut Länsi-Afrikan musiikin asiantuntijan toteuttamaan maailmanmusiikin periodeja nuorten pariin ja kouluttamaan musiikin parissa työskenteleviä aikuisia sekä vie nyt kesällä ryhmän Afrikkaan, Ghanaan, Orff in Africa -koulutustapahtumaan.

Kuka on Terhi Oksanen?

Hän on musiikin lehtori ja toimii musiikinopettajana Kuitinmäen yläkoulussa Espoossa. Hän hoitaa myös Espoon konsultoivan musiikinopettajan tehtävää, johon kuuluu esimerkiksi pedagogisten koulutusten järjestäminen. Hän on oppikirjantekijä ja aikuiskouluttaja.

Terhi, kerro lapsuudestasi sekä siitä miten ja milloin löysit musiikin?

Juureni ovat Hämeessä. Olen syntynyt Lempeälässä. Lapsuusvuoteni olen viettänyt ja kouluni käynyt Lappeenrannassa. Sieltä on mie ja sie. Musiikin löysin kakkosluokalla. Meillä oli musiikkikerho, jossa oli varmaan 40-50 soittajaa. Minä soitin siellä melodikaa. Sitten musiikkikerhon vetäjä ilmoitti kakkosluokan kevätpuolella, että musiikkiluokille on pyrkimiset ja että

sinne voi hakea musiikista kiinnostuneet. Minä kysyin kotona äidiltä, että mitä jos minä pyrkisin musiikkiluokalle. Äiti sanoi, että mikäs siinä, että mene vaan, jos sellaisesta tykkäät.

Terhi ja Orff

Miten tutustuit Orff-pedagogiikkaan?

Olin KMO:n (Koulujen Musiikinopettajat) puheenjohtajana vuodesta 1994 lähtien. Meidän silloisen lehtemme Agitaton päätoimittajana toimi Markku Kaikkonen, jonka kanssa kävimme lukuisia keskusteluja musiikkikasvatuksesta. Samanaikaisesti itse olin sellaisen opettajuuden prosessin kourissa omassa työssäni, että mietin, miksi tätä musiikkia ylipäätään opetan. Näytti siltä, että vastaanotto ei ollut paras mahdollinen. Että jokin siinä oli vikana. Työtä teki aika pitkäl-

le tietenkin niiden oppien mukaan, mitä koulutuksesta oli saanut. Sitä koetti toteuttaa silloista aika tiukkaakin opetussuunnitelmaa. Rupesin heittämään vanhoja ajatuksia romukoppaan, kyseenalaistamaan koko systeemiä ja kokeilemaan kaikenlaista uutta. Leikimme erilaisia leikkejä esimerkiksi tennispalloilla ja tein monia hassuja kokeiluja. Tunsin itseni jopa hiukan omituiseksi ja oudoksi.

”Rupesin heittämään vanhoja ajatuksia romukoppaan, kyseenalaistamaan koko systeemiä ja kokeilemaan kaikenlaista uutta.”

Keskustelimme Markun kanssa opettamisesta paljon. Useaan otteeseen hän mainitsi, että on yksi henkilö, jonka hän halusi minun tapaavan. Ja niin siinä sitten kävi, että Markku järjesti silloisen KMO:n puheenjohtajan ja JaSeSoin puheenjohtajan yhteisen tapaamisen. He olivat Terhi Oksanen ja Harri Setälä, jotka silloin kokoontuivat. Siitä lähti ajatus, että me järjestämme KMO:n ja JaSeSoin kanssa yhteisen koulutuksen silloin keväällä 1997. Se oli Rytmiseminaari. Ja se oli ensimmäinen Rytmiseminaari, johon minä osallistuin. Ja silloin tapahtui jotain. Muistan sen rytmiseminaarin jälkeen läheneeni kotiin sellaisessa kaoottisessa euforiassa ihmetellen, miksi kukaan ei ollut minulle aiemmin kertonut, että tällaista on olemassa. Oli suurenmoista, että löytyi sellaisten samanhenkisten ihmisten joukko. Ja tämä kaikki tapahtui, vaikka

olin ollut toisessa musiikinopettajien organisaatiossa pitkään ja itse järjestänyt koulutuksia. Jotenkin se oli sitten se, mikä herätti kipinän. Siitä lähtien olen ollut aktiivisesti mukana. KMO:n puheenjohtajan tehtävät jätin samana vuonna. Ja sen jälkeen olen yrittänyt selvittää, mitä on Orff-pedagogiikka.

Lähdit Salzburgiin opiskelemaan. Kerro siitä.

Pedagogian pohtiminen sekä oman työn prosessointi ja reflektointi johtivat siihen, että kun tuli tilaisuus lähteä ja samanaikaisesti työstä oli mahdollisuus ottaa vuosi vuorotteluvapaata, niin päätin, että Salzburgiin oli päästävä. Ajattelin, että katsotaan, mitä sieltä löytyy ja miten se voi auttaa. Halusin selvittää, mitä Orff-pedagogiikka on. Se oli sellaista pienten palasten hakemista ja hahmottamista. Vuosi auttoi järjestämään ajatuksia ja hahmottamaan omaa työtään ja työtapojaan. Ja se selvitti Orff-pedagogikkaa kokonaisuutena. Antoisa vuosi.

Terhi ja JaSeSoi

Olet toiminut JaSeSoi ry:ssä aktiivisesti. Mitä kaikkea olet ehtinytkään tehdä?

Olen tehnyt ihan normaalia hallitustyötä. Oikeastaan ensimmäinen iso tehtävä, jonka otin pyydettyä vastaan oli vuoden 2000 Symposium. Se oli hyvin opettavainen tehtävä. Toimin tämän ison organisaation koordinaattorina ja olin mukana järjestämässä koko tapahtumaa. Se oli kansainvälinen tapahtuma ja suuri koitos JaSeSoille kaiken kaikkiaan. Sitten toimin hallitustehtävissä pienen katkon jälkeen uudelleen ja nyt viimeiset vuodet World Village - Maailmankylä -koulutustapahtuman järjestäjänä, joka on myös ollut hyvin mielenkiintoinen tehtävä. Kansainväliset kontaktit ovat tulleet sydäntäni lähelle juuri Maailmankylän kautta.

Terhi opettajana perccapajassa

Terhi ja kansainväliset kontaktit

Sinulla on kontakteja ja yhteistyökumppaneita ympäri maailmaa. Kerro näistä verkostoistasi.

Kansainväliset kontaktit tulevat sitä kautta, että käy kursseilla ulkomailla ja tapaa ihmisiä. Näin syntyy luontevasti henkilökohtaisia kontakteja. Suomessa Maailmankylä on ollut kurssi, jolle vakituisesti saapuu ulkomaalaisia kollegoita ja se onkin ollut hyvin antoisaa. Kansainvälisillä kursseilla pääsee tutustumaan opettajiin, joita voi sitten kutsua tänne. Tämä on erittäin tärkeä ikkuna myös JaSeSoille nähdä musiikkikasvatuskenttää laajemmin. On syytä käydä säännöllisesti ulkomailla katsomassa ja tunnustelemassa, mistä löytyy sellaisia pedagogoja, joilla olisi meille täällä annettavaa. Kaiken kaikkiaan, kun kouluttajia tuodaan ulkomailta, on tärkeää, että on kontakteja, jotta he voivat samalla matkalla käydä monessakin paikassa kouluttamassa, ihan jo kulujen kattamista ajatellen.

Monista kansainvälisistä kollegoista on tullut henkilökohtaisia ystäviä. Afrikkakontaktit ovat syntyneet aivan sattumalta siten, että olen tavannut mielenkiintoisen ihmisen ja mennyt keskustelemaan hänen kanssaan. Siitä on syntynyt sellaista ideoiden vaihtoa, joka on johtanut tuloksiin. Dela Botri Ghanasta tuli Maailmankylään vuonna 2006 amerikkalaisen opettajan Baruch Whiteheadin kutsumana. Dela ei itse pitänyt silloin workshoppeja kuin ihan muuttaman, mutta niistä näki hänen muusikontaitonsa ja lahjansa. Kutsuin hänet sitten samana syksynä tänne Suomeen kolmeksi viikoksi. Hän oli sekä meillä koulussa tekemässä töitä oppilaiden kanssa että kävi pitämässä workshoppeja myös muualla. Se oli antoisa periodi, jonka aikana näki hyvin, miten hän työskentelee myös nuorten kanssa. Teimme siis kolme viikkoa töitä, jonka jälkeen pidimme maailmamusiikin konsertin. Se oli yksi opettajanurani huippuhetkiä. Myös viime syksynä toteutimme vastaavanlaisen projektin. Se kesti viikon ajan ja päättyi matineaan.

On ollut mielenkiintoista työskennellä afrikkalaisen muusikon kanssa, joka tulee muualta länsimaiseen kulttuuriin. Opettajana on sitten osaltaan voinut olla avaamassa pedagogiikan ovea ja selventämässä sitä, miten länsimaisia nuoria tai opettajia opetetaan, jotta he pääsevät tähän musiikkiin sisään. Sehän on hirveän rikas ja monipuolinen musiikillinen maailma, joka voi olla hyvinkin kaoottisen tuntuinen. Se on

annosteltava sopiviksi paloiksi ja elementeiksi, joiden avulla lopputulos saadaan kuulostamaan oikealta. Dela Botri on loistava muusikko. Upeaa, että hänellä on niin suuri nöyryys tehdä töitä ihan kaikenikäisten kanssa ja että hän on valmis jakamaan muille omaa kulttuuriaan ja musiikkouttaan.

Ja nyt kesällä Ghanaan...

Joo! Tämä on JaSeSoi -historiaa ja se on oikeasti upeata, lähdössä on 30 henkilön ryhmä. Ajatuksia näistä Afrikan vierailuista on ollut jo vuosia. Muistan, että aikoinaan Harri Setälä ja Risto Järvenpää kävivät Senegalissa tutustumassa ja suunnittelemassa vuodeksi 2000 tällaista tapahtumaa, joka sitten siellä olleiden poliittisten muutosten vuoksi ei voinut toteutua. Jo silloin oli ajatus, että JaSeSoi lähtisi joukolla sinne. Minunkin mielessäni on jo siitä saakka ollut ajatus, että olisi upeaa, jos todella olisi mahdollisuus lähteä. Se on kaukainen paikka ja yksin voi pelottaa lähteä. Suuressa ryhmässä tuntuu turvallisemmalta. Monille tulikin sellainen tunne, että nyt tai ei koskaan. Tämä on sellainen ”once in a lifetime” -juttu. Odotan innolla. Erityisesti sitä, miten afrikkalainen kurssijärjestely toimii.

Terhi ja Dela saavat rytmin kuin rytmin kuulostamaan hyvältä ja helpolta.

VIEREINEN SIVU

Terhiltä syntyy sovituksia ja nuotinnusta tarvittaessa vaikka lennosta.

Terhi ja tulevaisuus

Mitä tuleman pitää?

Kyllä täytyy sanoa, että tämä musiikin opettaminen ja sen sisältämä problematiikka on elinikäinen haaste, se muodostaa elinikäisen oppimisen kaaren. Se, millä tavoin on mahdollista saada koululuokka tai oppilasjoukko aktivoitua, edellyttää jatkuvaa pohdintaa ja peilailua. Edelleen on pohdittava, minkälaista on se materiaali, musiikki, mitä pitäisi koulussa oppilaiden kanssa tehdä ja heille opettaa. Minä toimin siis yläkoulussa. Jotenkin sitä toivoisi, että se musiikki, mitä tehdään, koostuisi hyvistä sovituksista ja sisältäisi paljon mielenkiintoisia rooleja oppilaille. Joskus tuntuu, että niin hyvää kuin se bändimusiikkikin on, niin se ei välttämättä toimi aina suuressa ryhmässä. Bändimusiikissa usein työllistyy vain osa ryhmästä, ainoastaan muutama soittaja.

Musiikin opettamisen pohdinta on edelleen ajankohtaista, siihen palaa yhä uudestaan ja uudestaan, miettii omaa opettajuuttaan aina uudelleen. Siinä mielessä on ollut antoisaa olla kouluttamassa myös opettajia, jolloin saa jakaa omaa prosessiansa muiden kanssa. Koen sen itse tärkeäksi. On pitkä tie rakentaa omaa opettajuuttaan, se on todella pitkä tie. Oma opettajuuteni on kuin rakentaisi palapeliä. Että laittaa palan sieltä ja palan täältä ja aina tuntuu, että niitä paloja tulee lisää. Se on samalla mielenkiintoista.

Musiikki ja tulevaisuus

Mitä ajattelet tuoreesta Tulevaisuusselonteosta, jossa taito- ja taideaineiden merkitys nähdään tärkeäksi kasvavalle nuorelle? Onko näillä selonteilla vaikutusta konkreettisesti esimerkiksi opetussuunnitelmien painotuksiin?

Taito- ja taideaineiden merkitys on suuri! Olen surkutellut koko opettajanurani ajan, että musiikkia on liian vähän. Mutta onko vielä liian varhaista? Onko tutkimustieto musiikin vaikutuksesta, joka on olemassa, tavoittanut päättäjät? Asiasta on puhuttu paljon, mutta onko aika kypsä vielä ja mitkä ovat kaikkien muiden aineiden intressit? Mielenkiintoista nähdä.

Näkinsin, että taito- ja taideaineilla on suuri merkitys jo ihan varhaisessa vaiheessa, ihan sieltä esiopetuksesta ja alakoululuokista lähtien. Se on se kaikkein tärkein herkkysaika koulu- maailmassa. Toki tietysti myöhemminkin pystyy

tekemään paljon, mutta alakoulun kuusi vuotta ja eskarikin mukaan lukien seitsemän vuotta olisi aikaa tehdä todella paljon. Tutkimustuloksetkin kertovat siitä, miten musiikinopiskelu harjoittaa keskittymiskykyä sekä ohjaa tarkkaavaisuuteen ja yhteistoimintaan. Ja se musiikin sielua puhdistava voima, musiikki itsessään, on aina oleellisin ja tärkein. Ettei musiikista tule vain välinettä jonkun toisen asian saavuttamiseksi. Musiikki itsessään on se kaikkein tärkein sille ihmiselle.

JaSeSoi ja tulevaisuus

Lähetä terveisiä JaSeSoi ry:n hallitukselle tulevaisuutta varten.

Ihailen katson sitä uutta energiaa ja intoa, jolla hallitus tekee työtä. Itse jäin nyt syksyllä hallituksesta pois ja mietin, että takana on jo yli 20 vuotta toimintaa eri järjestöissä. On ihanaa jättää tehtävät joukolle, jolla on intoa ja paloa. Jatkakaa samaan malliin. Hyvältä näyttää!

Loppuun vielä...

Olen kuullut kiinnostavan huhun uudesta lempinimestäsi. Kerro, mistä tulee nimitys sambamummo?

Kotkan Meripäivillä meillä oli sambakeikka Vaihtovirtaorkesterin kanssa. Kolme nuorta rumpalipoikaa antoi meille iäkkäämmille naishenkilöille, minulle ja Tiina Kursulalle, tämän lempinimen sambamummot. Heh heh...

JaSeSoi musisoi Educassa

MIRKKA ROUHIO

**Educa 2010 kokosi opetus- ja
koulutusalan ammattilaiset
ja päättäjät Helsingin
Messukeskukseen. Suomen laajin
opetusalan koulutustapahtuma
järjestettiin perjantaista lauantaihin
29.–30.1.2010. Paikalla oli yli 210
näytteilleasettajaa. Ensimmäistä
kertaa mukana oli myös JaSeSoi ry!**

JASESOI RY:N yhtenä tämän vuoden tavoitteena on tunnettavuuden lisääminen. Hyvä foorumi tälle löytyi Educa 2010:sta, jossa kohderyhmämme kokoontuu. Yhteisellä ideoinnilla ja talkoohanostuksella saimme aikaan tunnelmallisen ja kotikutoisen osaston 1E35, jossa vetoaulana oli luonnollisesti musisointi ja innostunut hallitus.

Laura Mellais oli hoitanut meille loistavan paikan Opettajan olohuoneen vierestä viinibaaria vastapäätä. Ei sillä, että olisimme viinibaarista muuten olleet kiinnostuneita, mutta siinä kävi kivasti väkeä hengähtämässä ja meillä oli yleisöä! Pekka Evijärvi toimi demo-opena ja ohjasi housebändiämme, joka esiintyi useita kertoja

päivän mittaan. Taustalla näkyi diashow kursseilamme. Osastollamme kävi runsain mitoin ihmisiä, joista moni oli kiinnostunut muustakin kuin karamellikorista. Jaoimme JaSeSoi ry:n flyereita ja koulutuskalenteria. Osa porukasta jäi soittelemaan djemberumpuja ja oli kiinnostunut soittimistamme sekä tarjoamistamme koulutus tapahtumista. Järjestimme myös pipoarpajaiset.

Educa 2010 oli hallituksen mielestä onnistunut kokemus. Jaoimme tietoa yhdistyksestämme. Saimme näkyvyyttä, hyvän vastaanoton ajatuksillemme, uusia jäseniä ja kurssilaisia. Sijainti oli loistava ja meillä oli muutenkin hauskaa edustaessamme yhdistystämme. Aiomme osallistua ensi vuonna uudelleen!

YLLÄ
Päätoimittaja
Evijärvi
mainospuuhiissa.

JaSeSoin
soittimisto herätti
huomiota.

Orff ja Segerstam

MARKKU KAIKKONEN

Rakastan musiikkia

Leif Segerstam kuvaa rakkauttaan musiikkia kohtaan seuraavasti: ”Rakastan kaikkea, mitä saa, kun antaa musiikin suihkuttaa täydellä voimallaan räjähdysnesteitään tarratatuoinneiksi. Jäljessä kukkii intervallihuovastoja hymyillen misteriosissimo tai vaikkapa oischissimo.” Vahva kuvaus lähes orgastisesta tavasta kokea ja tuntea musiikki. Tämän tunnemyrskyn keskellä Segerstam on kuitenkin samanaikaisesti vahvan älyllinen, oppinut ja musiikin taustoista, rakenteesta, teoriasta sekä historiasta tietoinen muusikko, kapellimestari ja säveltäjä.

Segerstam on arvostettu ja ansioitunut monilla musiikkielämän osa-alueilla, onhan hänellä myös maailmanennätys sävellettyjen sinfonioiden määrässä joita on yli 230. Osa, ja luultavimmin suurin osa, Segerstamin sävellystuotannosta voidaan ilman suurempaa surua kuitenkin unohtaa, eikä se liene hämmästyttävää säveltäjää itseäänkään. Hänet varmaan tullaankin sävellysten sijaan muistamaan ensisijaisesti muista ansioista. Emme sure Segerstamin sävellysten unohtamista, mutta monien muiden säveltäjien kohdalla unohtuksiin jää helposti paljon hyvää. Carl Orff on tällaisesta kohtalosta hyvä esimerkki. Jos et usko niin testaa itsesi ja mieti montako Orffin sävellystä tunnet.

**”Segerstamilla on
maailmanennätys sävellettyjen
sinfonioiden määrässä.”**

Carmina Burana on superhitti

Orffilla on kuitenkin yksi verraton etu verrattuna Segerstamiin ja moneen muuhun säveltäjään - Orff on säveltänyt superhitin eli vuonna 1937 valmistuneen Carmina Buranan, josta tuli 1900-luvun eniten soitettu kuoro-orkesteriteos.

Tämä teos on ollut myös aika hyvä rahasampo. BBC:n Radio 2:n keräämän Britanniassa maksettujen tekijänoikeusmaksujen perusteella kootun listan mukaan eniten kuunneltu klassinen sävellys viimeisten 75 vuoden aikana on O Fortuna, joka on siis yksi Carmina Buranan osa. O Fortuna on jatkuvasti hyvin esillä, käytetäänhän sitä mainosmusiikissa, elokuvissa, ja on kappale ollut brittifutisjoukkueiden tunnelmannostatusmusana yhtä hyvin kuin osana edesmenneen toisen suuruuden, Michael Jacksonin keikoillakin.

**”Eniten Orff koki olevansa
säveltäjä.”**

Carl Orff halusi olla ensisijaisesti säveltäjä, ja etenkin oopperasäveltäjä, eikä hän merkittävästi pedagogisesta uudistustyöstään huolimatta toiminut vakituisesti opettajana, vaikka luennoikin mielellään. Joitain sävellysoppilaita hänellä tosin oli, mutta se on vähän eri juttu kuin ryhmän opettaminen. Opetushommat ja käytännön pedagogiikan kehitystyön hoitivat Orffin hyvät yhteistyökumppanit Gunild Keetmanin johdolla. Orff sävelsi loistomateriaalia pedagogiseen käyttöön, uudisti pedagogista ajattelua ja käytänteitä sekä oli vahva vaikuttaja musiikkikasvatuksen uudistajana, mutta totta tosiaan eniten hän koki olevansa säveltäjä ja sitä hän todella olikin. Kaikkiaan hän sävelsi instrumentaali- ja kamarimusiikin lisäksi suurta rakkauttaan eli oopperaa, joista tunnetuimpia ovat mm. Der Mond, Catulli Carmina, Die Kluge ja Astatuli.

Suosittuja monista Orffin teoksista olisi voinut hyvinkin tulla Carmina Buranan tavoin, mutta yksi ongelma suosion saavuttamiseen on teosten orkestrointi. Hieman hankalaa tavalliselle orkesterille on toteuttaa esim. Antigonae, jossa jousien tilalla on kuusi pianoa ja lisäksi tarvitaan mm. neljä harppua, kuusi huilua, kuusi oboeta, neljä trumpettia, kuusi timpania ja lyömäsoittajia. Prometheus vaatii vain neljä pianoa,

*”Musiikin ihme
on siinä etteivät
älyllisyys, loogisuus
ja matemaattisuus
ole ristiriidassa
hurmioitumisen ja
tunteisiin heittäytymisen
kanssa.”*

Carl Orffin toteuttama pedagogiikan ja sävellystekniikan uudistustyö perustui niin kansanmusiikin kuin taidemusiikin historian laajaan tuntemukseen ja arvostamiseen sekä kykyyn uudistaa sitä.

mutta pianisteja tarvitaan kahdeksan, koska pianon kieliä soitetään malleilla ja on soittajilla rytmisoitinosuuksiakin. Lisäksi tässä teoksessa tarvitaan neljä huilua, neljä harppua, kuusi pasuunaa, neljä banjoa, yhdeksän kontrabassoa, urut, sähköurut, kuusi oboeta, kuusi trumpettia (C-vireisiä) sekä perkussioita mukaan lukien ksylofonit, marimbat, metallofonit ja tavanomaisten lyömäsoittimien lisäksi afrikkalaisia ja aasialaisia soittimia. Tällaisella sävellystavalla ajaa itsensä ja teoksensa tehokkaasti oopperatalojen ohjelmistoista ja valtavirrasta ulos. Carmina Burana jäi henkiin, mutta senkin esittämiseen vaaditaan aina poikkeuksellisen iso ja erikoinen esiintyjäjoukko.

Mitä on Orff?

Orffin sävellystavan piirteitä ovat mm. ostinatot, bordunat, rytmisyys, avosoinnut, rondot, moodien monipuolinen hyödyntäminen, tanssillisuus ja kaiken kruunaava mystisyys. Mystisyyttä korostaa myös useiden teosten lähtökohtina olevat

antiikin tarinat, ja minulle on kerrottu, että Antiikin sivistyksen kehossa Kreikassa Orff tunsikin olevansa kotonaan. Lisävaikutteita ja inspiraatioita hän sai keskiaikaisista teksteistä, ja sävelkielestä kuuluu Orffin ihailu vanhaa musiikkia ja säveltäjistä erityisesti Monteverdia kohtaan.

Carl Orffin toteuttama pedagogiikan ja sävellystekniikan uudistustyö perustui niin kansanmusiikin kuin taidemusiikin historian laajaan tuntemukseen ja arvostamiseen sekä kykyyn uudistaa sitä. Samalla hän osasi hurmioitua tarinoista, teksteistä, mytologiasta ja uskon, että tätä samaa hurmioitumista löytyy Segerstamin rakaudentunnustuksesta musiikkia kohtaan. Hurmioituminen on ihanaa ja musiikista hurmioituminen vieläkin ihanampaa. Musiikin ihme on siinä etteivät älyllisyys, loogisuus ja matemaattisuus ole ristiriidassa hurmioitumisen ja tunteisiin heittäytymisen kanssa. Nämä tarkkuuden ja romanssin vastapoolit tukevat ja täydentävät toisiaan sekä tekevät kokemuksesta syvemmän ja merkityksellisemmän. Tätä on Orff.

RytmiS palasi Orivedelle

RytmiS olisi voinut jatkua edelleenkin Mikkelin Paukkulassa. Kuitenkin useissa yhteyksissä JaSeSoy ry:n hallitus ja varsinkin kurssia järjestävä RytmiS-tiimi oli tullut siihen tulokseen, että keväällä 2010 RytmiS siirtyy takaisin Oriveden opistolle. Näin kävi ja tuttuun paikkaan palattiin. Kouluttajina olivat Dela Botri Ghanasta, Eve Alho ja Isto Turpeinen. Vierailevaksi luennoitsijaksi saatiin Hannele Huovin. Päivät alkoivat Kirsi Hyypän tunnelmallisilla warm upeilla.

Esimakua Ghanan matkaan

Ensi kesän Ghanan matkan kynnyksellä oli hienoa saada länsi-afrikkalaisen musiikin asiantuntija, muusikko, säveltäjä ja opettaja Dela Botri tuomaan tuulahdus ghanalaista musiikkiperinnettä RytmiS-tiimin loihtimissa upeissa afrikkalaisen kylän puitteissa ja tunnelmissa.

Eve Alho ja Miinalan Veikon nyrkkeilykoulu

Musiikkikasvattaja Eve Alho kertoi työstään ja esitteli mielenkiintoisia projektejaan kurssilaisille. Monenlaisia kokemuksia, ideoita ja oppimateriaalia onkin ehtinyt vuosien aikana

RytmiS-team laulattaa afrikkalaisia lauluja. Laukuun lisävoimaa tuo Heli Raatikainen. Kuvassa Laura Tarvonen, Juuso Kauppinen, Hanne Horto, Heli Raatikainen ja Pekka Evijärvi.

tarttua hihaan tälle monitaiteelliselle muskariopettajalle, jonka työstä ovat saaneet nauttia Espoolaiset musiikkiopisto Juvenalian muskarioppilaat.

Eve Alho esitteli workshopissaan mm. miten hän työsti Hannele Huovin kirjoittaman Miinalan Veikon nyrkkeilykoulu-kirjan herättämiä ajatuksia lasten kanssa. Kirja antoi hyvän pohjan aggression käsittelylle. Aihetta käsiteltiin piirtäen, liikkuen, laulaen, ja pienet pojat sanoittivat jopa aiheen pohjalta oman Taitomies voittoa-kappaleenkin Smoke on the waterin riffiin.

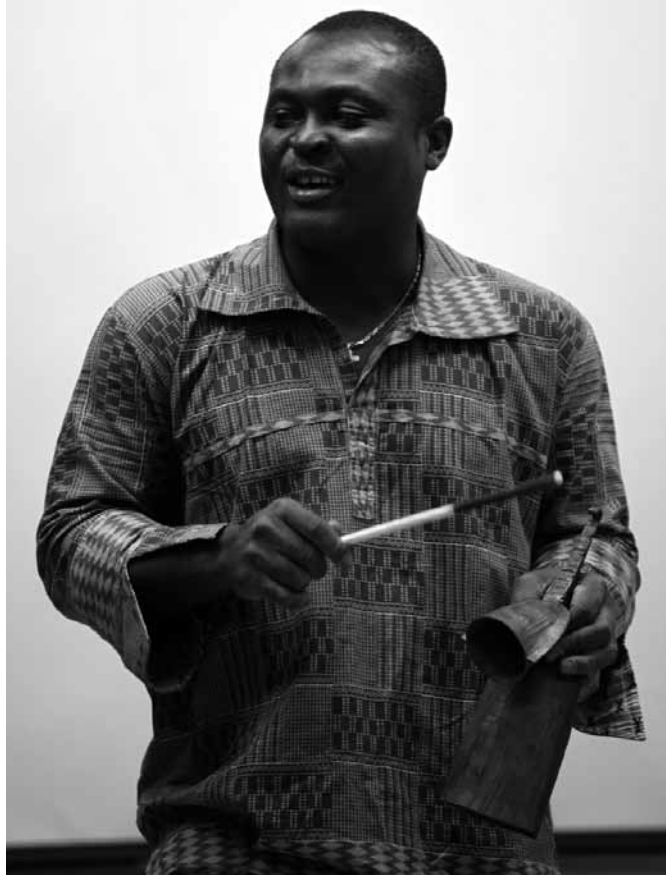
Raakalauta-prosessia Isto Turpeisen johdolla

Olenaisena osana Rytmikseen on kuulunut tanssi. Tällä kertaa vuorossa oli tanssija, opettaja, ohjaaja ja tutkija Isto Turpeinen, joka on perehtynyt poikien tanssin opetukseen. Workshopissa tutustuttiin Iston kehittämään Raakalauta-prosessiin, johon otettiin tuntumaa harjoituksien ja luento-tuokioiden kautta. Käytäntö ja teoria yhdistyivät toisiinsa hienolla tavalla. Sunnuntaina Iston pitämä luento jatkoi aiemmin esiteltyjä teemoja. Iston mielenkiintoiset näkemykset herättivät paljon keskustelua.

Poikien maailma esiintyi myös Hannele Huovin luennossa

Asiaa ei alleviivattu, mutta Rytmiksen teemana oli poikien taidekasvatus. Tämä tuli varmasti ilmi Isto Turpeisen ja Hannele Huovin lauantaina pitämässä luennoissa. Hannele Huovi kertoi, millaista arvostelua hänen kirjoittamansa kirja Miinalan Veikon nyrkkeilykoulu oli saanut. Kuvitukseen kirjaan oli tehnyt Jukka Lemmetty. Kirjan tekstit ja kuvat kiinnostavat juuri poikia,

Eve Alhon workshopissa nyrkkeiltiin.

Dela Botri opettamassa gankogui-kelloa

ja juuri pojista ja heidän taidekasvatuksesta kirjan ohella Hannele Huovi puhui. Soili Perkiö tarjoili kuulijoille välipalaksi uusia laulujaan.

Tiimityöskentelyä

Rytmiksen järjestelyistä vastasi tiimi, johon kuuluvat Juuso Kauppinen, Hanne Horto, Pekka Evijärvi ja Laura Tarvonen. Tiimin tärkein tehtävä on kurssin organisointi. Tälle tiimille on tärkeää myös juhlasalin koristelu ja iltaohjelma. Pekka Evijärvi kertoi, että tänä vuonna oli vuorossa afrikkalainen ilta.

-Halusimme yllättää. Aloitimme illan yhteislaululla. Valikoimme laululistaan sellaisia lauluja kuten Mombasa, Telefooni Afrikassa ja Kolme pientä elefanttia. Lauluja, joilla ei ole kovinkaan paljon tekemistä Afrikan kanssa. Ilta jatkui todellisemman Afrikan kanssa. Salin takaosaan olimme lavastaneet yllätyksen. Haalimme kymmenittäin afrikkalaisia kankaita sisustukseksi. Juuso toi myös melkein kaikki patiikkipaitansa koristeiksi. Pääosaan halusimme Dela Botrin, joka johdatteli porukan ghanalaisiin tansseihin. Mielestämme onnistuimme. Dela jopa kertoi, että siinä salissa näiden ihmisten kanssa, hän tunsi olevansa Afrikassa.

Isto Turpeinen tekee jatkotutkimtoa Teatterikorkeakoulun Esittävien taiteiden tutkimuskeskuksessa. Tutkimuksen keskeinen aihe on pojat ja tanssinopetus.

Miinalan Veikko

– pienten poikien puolustus

KIRSI HYYPPÄ

Kirjailija Hannele Huovi vieraili JaSeSoy ry:n kutsumana maaliskuussa järjestetyssä Rytmiksessä Orivedellä. Hän kertoi kirjan Miinalan Veikon nyrkkeilykoulu syntyhistoriasta ja sen saamasta vastaanotosta.

Aihe oli nimensä mukaisesti 'miinakenttä'

Kirjan syntyhistoria on pitkä. Idean tähän kirjaan antoi kuvittaja Jukka Lemmetty, jonka kanssa puhuimme kirjasuunnitelmasta melkein aina tavatessamme. Hän oli pikku poikana ollut oikeasti Miinalan Veikon nyrkkeilykoulussa ja ihaillut Veikkoa, joka oli ollut niin vahva, että kaikki hävisivät aina Veikolle. Jukka esitteli minulle piirtämiään kuvia ja kertoi pikkupoika-ikäisistä kolttosistaan ja kokemuksistaan omassa lapsuudessa. Jukan ajatus oli, että meidän pitäisi tehdä selväksi, että kaikki pienten poikien tapelunujakat eivät ole pahasta ja että pienet pojat oikeasti ihailevat voimaa. Heti alusta asti tuntui siltä, että ajatus oli hyvä ja tärkeä, mutta samalla hyvin vaikea käsiteltäväksi. Aihe oli nimensä mukaisesti 'miinakenttä'.

Aineisto oli hyvin erikoislaatuinen ja kiehtova

Viisi vuotta asiaa pohdittuamme ja puhuttuamme agression käsittelyn tärkeydestä alkoi tuntua siltä, että nyt on vihdoinkin tartuttava työhön. Pyysin Jukalta kopioita hänen luonnoskirjansa kuvista ja tapetoin niillä työhuoneeni seinät. Niitä oli todella paljon. Koin luonnoskirjojen materiaalin valtavana luottamuksena ja arvostin sitä,

että Jukka antoi käyttööni kaiken sen, mitä hän oli aiheesta kirjannut ja piirtänyt vuosien varrella. Aineisto oli hyvin erikoislaatuinen ja kiehtova, mutta aiheutti myös paljon päänvaivaa. Sitä oli todella runsaasti. Kun olimme päättäneet tehdä kirjan, sitten materiaalia vasta alkoikin tulla. Kuvat olivat Jukalle erittäin tärkeitä, ja tietenkin tästä tuli yksi kirjan ongelmista. Kun näin, että jokin kuva oli Jukalle tärkeä, se piti saada mukaan tarinaan. Mutta kuvakirjassa on vain 32 sivua, ja aiheiden rajaaminen oli vaikeaa.

Pienten poikien laatu on erilainen

Nyrkkeily oli tietysti minulle aivan uusi aihe. Kävin paljon nyrkkeilysivuilla ja perehdyin nyrkkeilytermeihin. Minulle avautui aivan uusi maailma.

Sitten aloin lukea Jari Sinkkosen kirjoja ja miettiä pienten poikien ominaislaatua.

Jo Urpon ja Turpon laulukirjaa tehdessämme olimme olleet Soili Perkiön ja Leena Kostilaisen kanssa huolissamme siitä, miksi eivät pienet pojat halua laulaa. Halusin tehdä sellaisia sanoituksia, mitkä kiinnostaisivat pieniä poikia, sellaisia pullistelutekstejä. Näissä teksteissä oli robotteja, haamuja ja lohikäärmeitä. Muskaritien pitäisi erikseen muistaa, että ryhmässä on myös pieniä poikia ja pienten poikien laatu on erilainen kuin pienten poikien laatu on erillään. Pojilla voi olla epämiellyttävä olo, jos jotakin pojille

luontaista käyttäytymistä pidetään vääränä ja kelvottomana. Ritarileikit menevät pilalle, jos niitä katsoo ylhäältä päin. Pienten poikien taistelu voi olla myös hyvää ja tarpeellista.

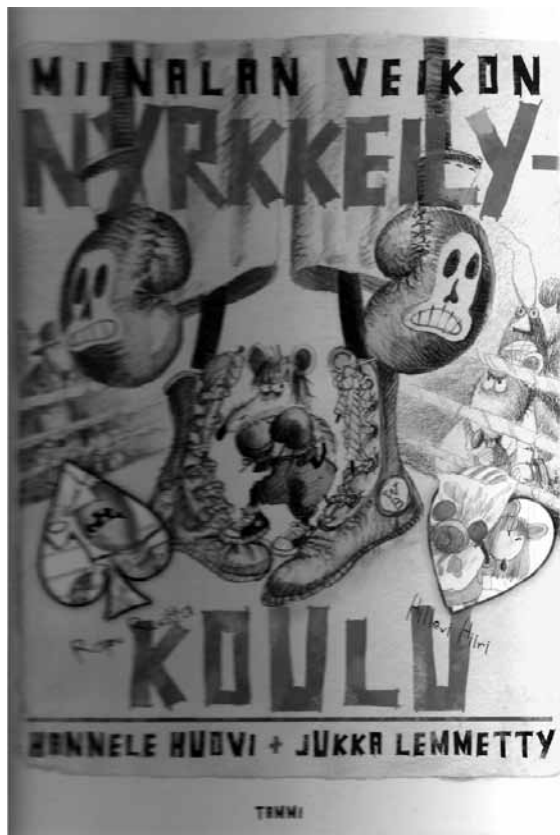
Olen riemuissani siitä, että kirjallisuus koetaan yhä vaaralliseksi ja vaikuttavaksi välineeksi

Halusin jättää tekstiin ilmaa, aukkoja niin, että se synnyttäisi keskustelua väkivallan kysymyksistä lukemisen jälkeen ja kirja avautuisi moneneen suuntaan. Yritin ehkä mahdollistaa kirjaan liian paljon asioita, sillä kun kirja tuli painosta ja luin sen, niin kirjasta jäi hieman erikoinen tunnelma. Olin myös arvioinut väärin, koska tekstin aukkokohtat ja kuvat, joista pikkupojat yleensä tykkäsivät kovasti, aiheuttivat pelkoa – nimenomaan lukevissa aikuisissa.

Kirjan arvostelut olivat harvinaisen hajoavia. Jotkut olivat hyvin ymmärtäviä ja kiittäviä ja toiset taas melko kriittisiä arvosteluja. Mutta eniten minua hämmästytti kirjastoväen internetpalstoilla käyty keskustelu. Siellä mm. joku halusi sensuroida kirjan lapsille sopimattomana.

Olin salaa riemuissani siitä, että kirjallisuus koetaan yhä vaaralliseksi ja vaikuttavaksi välineeksi. Se oli merkki siitä, että olimme Jukan kanssa osuneet aralle alueelle, tabukohtaan.

Miinalan Veikon nyrkkeilykoulun kiehtova kuvitus on Jukka Lemmetyn käsialaa. Kustantajana Tammi.

Hannele Huovi on palkittu monin eri tavoin kirjailijantyöstään. Vuonna 2009 hänelle myönnettiin Eino Leino -palkinto ja Valtion lastenkulttuuripalkinto yhdessä musiikkipedagogi Soili Perkiön kanssa.

Kirjallisuus auttaa käsittelemään vaikeita asioita

Onneksi kannanottoja oli toiseenkin suuntaan. ”Käsittämätöntä, ettei lapsen maailmaan saisi kuulua tietoisuus tällaisista asioista kuten kiusaaminen, pelot, ujous tai kuolema. Nehän ovat osa elämää.” Kirjallisuuskin nimittäin auttaa lasta käsittelemään näitä asioita.

Aggressio on askarruttanut myös muita lastenkirjailijoita mm. kirjailija Ted Dewan, joka käyttää pikku poikien piirtämiä kuvia kirjojensa kuvituksessa, on sanonut: ”Pojat piirtävät väkivalta-aiheisia kuvia, mutta heti kun ne tulevat lastenkirjaan niistä tulee tabu. Lastenkirjat ovat pörröisiä ja pehmoisia, eikä niissä ole tilaa niille kuville, joita pikkupojat piirtävät.”

Aggressio on välttämätön elämänvoima, jonka me kasvattajina voimme suunnata hallittaviin uomiin

Miinalan Veikko -kirjassa on omat heikkoutensa, mutta olen sitä mieltä, että itse asia on tärkeä.

Meidän pitää miettiä ja tunnistaa aggressio, joka on meissä. Sillä ei ole etumerkkejä. Se ei ole itsessään paha eikä hyvä, vaan se on välttämätön elämänvoima, jonka me kasvattajina voimme suunnata hallittaviin uomiin. Vihan tunteiden ja oman fyysisen voiman kanavoiminen oikein, on varmasti asia, jota lapsi joutuu työstämään. Tässä kirjassa lasta luulisi kiinnostavan myös se, miten selvittää epäoikeudenmukaisesta kohtelusta, kohdatusta väkivallasta ja sen pelosta.

Tietokonepelit tuovat usein saman aiheen lasten eteen ilman, että vihan ja pelon tunteita voidaan käsitellä rakentavasti. Nyrkkeilykoulu -kirja on tärkeällä asialla ja aiheena haastava lastenkirjassa käsiteltäväksi.

Isto Turpeinen: *Tanssia pojille?*

LAURA MELLAIS

RytmiS 2010:n talvisissa maisemissa, mutta keväisissä tunnelmissa, saimme nauttia Isto Turpeisen innostavista tanssitunneista ja mielenkiintoisesta luennosta.

Isto Turpeisen sessioissa yhdistyivät teoria ja käytäntö.

Tanssija, opettaja, ohjaaja ja tutkija

Isto on 49-vuotias tanssitaiteilija, joka on ehtinyt yli kaksikymmentä vuotta kestäneen tanssijan uransa aikana tehdä paljon. Ensimmäiset työt tanssijana olivat jo 1980-luvulla teatteritanssijana. Vuonna 1987 Isto siirtyi freelanceriksi tanssien, opettaen ja ohjaten produktiokohtaisesti erilaisissa vapaissa tanssiryhmissä, kuten Hurjaruuth, Raatikko sekä Rollo. Uudenmaan läänintaiteilijana Isto toimi vuodesta 1989 vuoteen 1994 ja samaan aikaan hän aloitti opettamisen Vantaan Tanssiopistossa, jossa alkoivat myös ensimmäiset poikaryhmien opettamiset. Vuodesta 1994 vuoteen 2006 Isto toimi Vantaan Tanssiopiston taiteellisenä johtajana ja sen jälkeen hän toimi vuoden 2008 loppuun tanssiopiston rehtorin viransijaisena. Parhailleen Isto valmistelee jatkotutkintoa Teatterikorkeakoulun Esittävien taiteiden tutkimuskeskuksessa. Alustavan aikataulun mukaan tutkimuksen tulisi olla valmis kesällä 2013.

Mitä olen oppinut poikien tanssinopettamisesta?

Tutkimuksessaan Isto kirjoittaa auki kahdenkymmenen vuoden aikana saamansa kokemukset ja tutkii samalla, miten hänen kehittämänsä raakalauta-metodi resonoi kasvatusfilosofian erilaisten oppimismäkemysten, oppilaan kasvatuskäsitysten ja kriittisen pedagogiikan kanssa. Tutkimus on matka omien kokemusten, tilanteiden, asioiden ja näistä nousevien reflektioiden ja matkan aikana heränneiden kysymysten äärellä. Iston omien sanojen mukaan tutkimusaiheena on: Mitä olen oppinut poikien tanssinopettami-

sesta? Tästä seuraavat jatkokysymykset: Kuinka raakalauta-metodi opetustyössä muotoutui? Mitkä ovat metodin teoreettiset sekä käytännölliset perustelut? Mitä kritiikkiä metodista on noussut ja nousee esille? Kuinka metodi on koettu käytännössä?

Isto on kuvannut Raakalauta-prosessia oppimisen kehällä, jossa aloitetaan toiminnasta, saadaan aikaan elämystä ja päädytään reflektioon sekä jakamiseen. Yleisellä tasolla – raakalaudalla – aloittamisessa ei synny henkisiä kynnyksiä ja

voidaan edetä elämysten kautta reflektointiin sekä käsitteellistämiseen. Syklin toistaminen edistää oppimista laajemmin ja syvemmin. Tanssiympäristössä syklin lopussa jatketaan jakamiseen ja saamiseen ryhmien tai yksilöiden kautta.

Lähteet

Haastattelu 13.3.2010 ja luento 14.3.2010

Oriveden Opistolla

<http://www.apinatarha.fi/jasenet/>

MusaMasut

Musiikkikasvatusta syntymättömälle lapselle ja äidille

JESSIKA LAMPI

Musiikkikurssi ”MusaMasut” järjestettiin Espoossa Laajalahden neuvolassa syksyllä 2009. Kurssille osallistui kahdeksan äitiä, jotka olivat ohittaneet jo 17.raskausviikon. Pisimpään odottaneet olivat vain kuukauden päässä lasketusta ajasta. Osallistuminen ei vaatinut aikaisempia kokemuksia musiikista - vain innostuneen mielen. Kurssiin sisältyi viisi opetuskertaa, joista jokainen oli tunnin pituinen.

Musiikki hyvinvoinnin edistäjänä

Kurssin toteuttivat yhteistyössä Laajalahden neuvola sekä Metropolia ammattikorkeakoulun varhaisiän musiikkikasvatusopiskelija, Jessika Lampi. MusaMasut oli osa hänen opinnäytetyötään. Syntymättömille lapsille ja heidän äideille suunnattu musiikkikurssi oli opiskelijalla suunnitteilla jo korkeakoulutaipaleen alussa. Samankaltaisia kursseja on toteutettu ympäri Suomea jo jonkin aikaa. Kaarina Marjanen sai juuri valmiiksi väitöskirjansakin aiheesta. Väitöskirja on ensimmäinen laatuaan varhaisiän musiikkikasvatuksen alalla. Kun koulutusta ei tälle syventymisalalle vielä kuitenkaan tarjota, niin kurssitkin ovat joka kerta opettajiensa näköisiä. MusaMasut ei ole tästä poikkeus.

Opinnäytetyössään ja kurssilla Lampi keskittyy musiikkiin hyvinvoinnin edistäjänä sekä

varhaisen vuorovaikutuksen tukemiseen. Musiikilla on tutkitusti sekä emotionaalisia että fyysisiä vaikutuksia ihmisten hyvinvointiin. Nämä vaikutukset perustuvat osittain miellelyhtymiin sekä tunteisiin ja osittain konkreettisiin asioihin, kuten äänen resonointiin.

Lapsi kuulee ensimmäisenä äidin sydämen sykkeen

Monet lapset aloittavat musiikkileikkikoulun, kun he pystyvät kannattelemaan päätään, eli noin kolmen kuukauden ikäisenä. Ensimmäisillä muskaritunneilla keskitytään usein varhaisen vuorovaikutuksen tukemiseen - äidin ja lapsen yhteiselo. Lapsen musiikillinen kehitys ja vuorovaikutus äidin kanssa alkavat kuitenkin jo vatsassa. Ensimmäiset äänet, mitä lapsi kuulee

Jessika Lampi

kohdussa, on äidin sydämen syke noin 17-viikkoinen sikiönä. On tutkittu, että kuulon kehittyessä lapsi kuulee kohdussa myös ulkomaailman ääniä.

Tutut työtavat

MusaMasujen opetussuunnitelma on rakennettu perinteisten työtapojen - laulun, liikunnan, kuuntelun ja soiton - ympärille. Inspiroijina ovat toimineet harrastukset odottaville äideille - synnytyslaulu, äitiysjooga sekä BailatinoMama.

Synnytyslaulussa hyödynnetään musiikin fyysisiä vaikutuksia hyvinvointiin. Ääni resonoi eri korkeuksilla ja eri vokaaleilla ja soivilla konsonanteilla eri puolella kehoa. Samaa ideaa sovellettiin soittoon, johon oli valittu lähinnä matalasti soivia soittimia, kuten subkontrabasoksyllofoni, indonesialaiset kendang-rummut sekä conga-rummut. Soitto toimi säestyksenä afrikkalaisen kaanon-lauluun, johon pureuduttiin musiikkiliikunnan ja sanarytmien avulla.

Bailatino sovellettiin kurssiin, sillä se keskittyy joogan tavoin hoitamaan äideille merkittäviä asioita. Lantion pyörittely musiikin tahdissa hoitaa mm. selkää sekä lantionpohjanlihaksia. Äitiysjoogasta poimitut venytykset hoitivat koko kehoa luonnon äänten soidessa taustalla.

”Raskaana olevat voivat tuntea itsensä kömpelöiksi. Soittaessa saa tunteen siitä, että kyllä se motoriikka toimii edelleen.”

Tuutulaulujen rauhaa

Rauhoittuminen oli suuressa roolissa tunneilla, sillä nykypäivän ihmisillä on aina meno päällä. Äidin on tärkeää osata rentoutua ja kerätä voimia itselleen sekä pienokaiselleen. Tunti rauhoitettiin vähitellen ja lopuksi opettelimme tuutulauluja kotiin vietäväksi. Äitejä rohkaistiin harjoittelemaan nukkumaanmenoa jo ennen lapsen syntymää. Hilkka-Liisa Vuori on ohjannut äitejä ”uupumaan lapsen kanssa”. Raskaana ollessa tätä voi harjoitella uupumalla tuutulaulun tahdissa ja käymällä tämän jälkeen saman tien unille.

Osallistumalla musiikillisin keinoin varhaisen vuorovaikutuksen tukemiseen sekä äidin ja lapsen hyvinvointiin yksilöinä ja yhdessä jo ennen lapsen syntymää, voimme ennalta ehkäistä lasten mielenterveysongelmia ja turvata hänen kasvuympäristönsä.

MusaMasut syksyllä 2009 oli vasta alkua syntymättömien lasten musiikkikasvatukselle. Allekirjoittaneen tavoitteena on järjestää uusi kurssi Espoossa keväällä 2010, tällä kertaa opinnäytetyöstä irrallisena. Opinnäytetyö valmistuu kesään mennessä ensimmäisten MusaMasukki- en syntyessä.

Artikkelin kirjoittaja Jessika Lampi on opiskelija (musiikkipedagogi AMK), opiskelijaedustaja / varajäsen (VaMO ry) ja varhaisiän musiikkikasvattaja (MLL Laaksohahti, MLL Ruusula sekä Laajalahden muskarit).

Laulua, luovuutta ja laulettavia pelejä uudessa Laululaukku-pelilaukussa

Viime vuonna ilmestynyt LAULULAUKKU-LASTENLEVY on saanut jatkoa laulettavia pelejä sisältävästä LAULULAUKKU-PELILAUKUSTA. Laululaukun pelit kannustavat luovaan toimintaan yhdessä laulamisen, omien tarinoiden ja laulujen sepittämisen sekä laulujen ja kuvakorttien yhdistelyn kautta. 3 – 9 -vuotiaille lapsille suunnatut laulupelit toimivat hyvin niin ryhmäkäytössä kuin lapsiperheen yhteisenä ajanvietteenä.

LAULULAUKKU-PELILAUKKU tarjoaa uuden raikkaan lähestymistavan lasten ja aikuisten yhteisiin lauluhetkiin. Puinen käsin tehty Laululaukku sisältää 72 värikästä laminoitua kuvakorttia, Laululaukku-lastenlevyn, nopan ja 6 pelinappulaa, 8 piirä itse -korttia sekä ohjeet viiteen erilaiseen laulupeliin variaatioineen.

Monta eri käyttötapaa

Laulupelien keskeisenä ideana on erilaisten kuvaobjektien ja laulunaiheiden yhdistelystä rakentuvat peliaktiviteetit sekä ennen kaikkea uuden sepittäminen kuvien pohjalta. Peleissä mm. kerätään kuunneltaviin tai laulettaviin lauluihin liittyviä kuvia ja jatketaan laulujen tarinoita, sepitetään omia pieniä lauluja, rakennetaan ja kuljetaan nopan avulla pitkin kuvakortteista muodostuvia pelipolkuja, kerätään laulaen erivärisiä kuvakortteja ja keksitään kuvista yh-

dessä jatkotarinoita. Kuvakorttien kuva-aiheet on suunniteltu siten, että ne sopivat toisaalta Laululaukku-lastenlevyn lauluihin, mutta niitä on helppo yhdistellä myös useimpiin tuttuihin lastenlauluihin. Yhteen lauluun voi liittää useampia kuva-aiheita ja yksi kuva-aihe voi liittyä useaan eri lauluun.

Pelien pedagogisena tavoitteena on kannustaa lasta tämän omasta maailmasta kumpuavien laulujen ja tarinoiden tuottamiseen sekä luoda onnistumisen elämyksiä yhdessä laulamisen ja omien luovien tuotosten kautta. Lisäksi kuvan ja laulun yhdistely kehittää lapsen hahmotus- ja ongelmanratkaisukykyä.

Loppusyksystä 2009 koemarkkinoitu pelilaukku on saanut positiivisen vastaanoton niin ammattikasvattajien kuin lapsiperheidenkin keskuudessa. Laululaukkuja ovat testanneet mm. lastentarhanopettajat, ala-asteen musiikinopettajat sekä puhe- ja musiikkiterapeutit. Kiitosta Laululaukku on saanut myös mm. kaksikielisiltä

ja ulkosuomalaisilta perheiltä, joissa laulupelejä on voitu pelata useammalla kielellä laulaen.

Lapsen oivalluksesta syntynyt idea

Laululaukun taustalla on lapsille suunnattuihin kehittäviin ja musiikillisiin sisältöihin erikoistunut Laulau Oy sekä sen yrittäjä, lauluntekijä Minna Lappalainen. Lappalainen on tehnyt pienestä pitäen lauluja ja opiskellut pianon ja sellon soittoa mm. Itä-Helsingin Musiikkiopistossa sekä Sibelius Akatemian nuoriso-osastolla. Ammattia musiikista ei heti tullut, vaan Lappalainen valmistui Helsingin kauppa-
korkeakoulusta ja on työskennellyt pitkään mm. digitaalisen median ja käyttäjälähtöisen suunnittelun parissa. Yrittäjäksi Lappalaisen ajoi kiinnostus lapsille suunnattuja kehittäviä sisältöjä kohtaan ja halu rakentaa oman työkokemuksen ja musiikillisen taustan pohjalta jotain uutta ja omaa.

Idea Laululaukusta syntyi alun perin Lappalaisen 4-vuotiaan tyttären oivalluksesta. "Tyttäreni kanssa yhdessäpiirtämämme kuvakortit löysivät tiensä pieneen lasten salkkuun ja sieltä mitä erilaisimpiin tytön keksimiin pieniin peleihin ja puuhiin. Tytön pelatessa kuvat muuntuivat kuin luonnostaan myös omiksi tarinoiksi ja lauluiksi", kuvailee Lappalainen Laulau Oy:stä konseptin syntyhetkiä. Vaikka pelit on ohjeistettu selkeästi, jättää Laululaukku lapsen luovuudelle tilaa myös pelien ideoinnissa. "On ollut ihana kuulla Laululaukun käyttäjiltä, että lasten miellettyä laulun "laulujen laukuksi", ovat he saattaneet viettää pidempiäkin tuokioita selaamalla kortteja ja laulamalla tajunnanvirtana niistä syntyviä tarinoita. Myös uusia pelejä on syntynyt laulujen ympärille", iloitsee Lappalainen.

Sympaattinen ja kestävä Laululaukku

Laululaukun pelit on pakattu sympaattiseen käsin tehtyyn puiseen laukkuun, joka on suunniteltu Suomessa ja valmistettu indonesialaisessa,

Minna Lappalainen

eettisesti toimivassa design-työpajassa. "Tavoitteena oli luoda muotoilultaan persoonallinen laukkupakkaus, joka jo itsekin tukisi luovuutta ruokkivien pelien ideoita ja kutsuisi mukaan laulun pariin", kuvailee Minna Lappalainen.

Laululaukku-lastenlevyllä monipuolista uutta lastenmusiikkia

Pelilaukusta löytyvä sekä myös erikseen myytävä LAULULAUKKU-lastenlevy tarjoaa "laulullisen" monipuolista uutta lastenmusiikkia laadukkaasti tehtynä. Levy sisältää 17 uutta lastenlaulua, jotka tarjoavat monikäyttöistä sisältöä päiväkotii-ikäisille ja koulun alaluokkalaissille niin laulettavaksi, leikittäväksi, tanssittavaksi kuin kuunneltavaksikin. Esiintyjinä levyllä on n. 50 lasta sekä joukko eturivin muusikoita (mm. Mari Kähkö, Lenni-Kalle Taipale, Sami Kuoppamäki, Mongo Aaltonen jne.). Levy on Laulau Oy:n ja Yleisradio Oy:n yhteistuotanto ja ensimmäinen YLE:n kantanauhaksi tekemä lastenmusiikkituotanto sitten 1980-luvun.

"Julkaisemme tämän vuoden alkupuoliskolla Laululaukku-tuotteiden jatkoksi vielä Laululaukku-nuottivihkon leikkiohjeineen. Syksyllä Laululaukku saa kaveriksi liikunnallisia pelejä sisältävän sisartuotteen, jota voi hyödyntää mm. musiikkiliikunnan välineenä. Haaveena on toteuttaa koko Laululaukku-materiaali myös ruotsinkielisenä VISVÄSKÄNä lähitulevaisuudessa", valottaa Lappalainen tulevaisuuden suunnitelmia.

Laululaukku myyvät oman www.laululaukku.fi -verkkokaupan lisäksi mm. Printel ja Tevella sekä tietyt lastentarvikkeisiin ja muotoilutuotteisiin erikoistuneet jälleenmyyjät. Laululaukku-lastenlevy myyvät erikseen hyvin varustetut levykaupat sekä Internet-levykaupat. Pelilaukun ohjehinta on 42,50 euroa (sisältäen CD:n).

Lisätietoa: Minna Lappalainen, Laulau Oy, puh. 040 501 1005, minna.lappalainen@laulau.fi www.laululaukku.fi

Länsimaista taidemusiikkia aktiivisesti kuunnellen

SOFIA LOPEZ-IBOR

Länsimaisen taidemusiikin opettaminen tarvitsee työkaluja. Kesäkuussa 2010 Oriveden opistolla on mahdollisuus tutustua kansainväliseen huippukouluttajaan Sofia Lopez-Iboriin ja hänen työtovereidensa kanssa kehittämään länsimaisen taidemusiikin opiskelumetodiin. Sofia työskentelee The San Francisco Schoolissa, jossa on onnistuttu motivoimaan eri-ikäiset oppilaat taidemusiikista monipuolisilla oppilaskeskeisillä työtavoilla.

Musica Viva

The San Francisco School on Kaliforniassa oleva koulu, jonka oppilaiden ikäjakama on laaja: oppilaat ovat 3-15 -vuotiaita. Koululla on varhaiskasvatuksesta yläkouluun ulottuva musiikin opetussuunnitelma ja -ohjelma, joka perustuu Carl Orffin musiikkikasvatustietämyksiin. Koulu on sitoutunut sisällyttämään musiikin yhdeksi peruselementiksi jokaisen oppilaan kasvua. Samalla tarjotaan erityislahjakkaille mahdollisuus eriytyä omien taitojen ja harrastuneisuuden perusteella pidemmällekin.

Opetuksen ytimessä ovat käytännön musiikointi ja oman musiikin luominen. Nämä eivät sulje pois musiikin historian ja teorian ymmärrystä. Esittäminen ja yhteisoitto ovat aina mukana ja prosessissa käytetään olennaisina työtapoina tanssia, liikettä, laulua, puhetta sekä keho-soittoa.

Opetussuunnitelma rakentuu vuosittaisille teemoille. Esim. 6. luokalla teemana ovat maailmanmusiikki ja tanssi, 7. luokalla länsimaisen taidemusiikin traditio ja 8. luokalla jazz swingin ajoista näihin päiviin. Nämä aiheet määrittävät kulloisenkin jakson opiskeltavaa repertuaaria ja myös käsiteltävää teoriaa.

Koulun opettajat Sofia Lopez-Ibor ja James Harding ovat kehittäneet länsimaisen taidemusiikin opintojaksoa toistakymmentä vuotta. Heillä on yhteinen visio, miten saada oppilaat kiinnostumaan taidemusiikin rikkaasta perinnöstä aina keskiaikaisesta musiikista renessanssin, barokin,

klassismin, romantiikan ja modernin musiikin aikakausiin ja teoksiin.

Orff-Schulwerkin ideoiden mukaisesti kaikki musiikki liitetään laajempaan kontekstiin kuvataiteiden, runouden, tanssin, luovan liikunnan, ruuan, leikkien ja pelien, draaman, puuvuoroksen, historiallisten dokumenttien ja elokuvan keinoin.

7. luokalla oppilailla on kolme 45 minuutin oppituntia viikossa. Kaksi tuntia on omistettu käytännön musisoinnille ja kolmas tunti on aktiivisen musiikkikuuntelun tunti. Kolmen tai neljän oppilaan ryhmissä kuunnellaan musiikkia, keskustellaan siitä ja pohditaan erilaisia asioita. Katsotaan myös tanssiesityksiä, elokuvia ja otteita oopperoista sekä luodaan omaa klassisen musiikin radio-ohjelmaa. Oppilailla on monenlaisia mahdollisuuksia kirjoittaa ja keskustella musiikin aiheista ja myös ilmaista itseään eri taiteiden keinoin.

Mitä sitten on klassinen musiikki ja mistä sitä voi löytää?

Kaikilla koulun oppilailla on yhteisiä kokemuksia musiikin tekemisestä ja tanssista, mutta tietämys ja kokemus klassisesta musiikista vaihtelee suuresti. Aivan samoin joillakin voi olla erityistietämystä vaikkapa jostakin etnomusiikin osa-alueesta. 7. luokan ensimmäisillä tunneilla tutkitaan klassisen musiikin yhteisiä tuntomerkkejä. Aloitetaan keskustelemalla siitä, mikä on

sävellettyä musiikkia ja mikä ei, keitä säveltäjiä voidaan pitää merkittävänä ja millä perusteella. Yleensä aloitetaan brainstormingilla tuottamaan ringissä säveltäjien ja soitinten nimiä. Näin saadaan selville, mitä oppilaat entuudestaan tietävät. Yksi ensimmäisistä tehtävistä on laulaa omaa nimeä jollakin tunnetulla melodialla! Tänä päivänä lapset oppivat klassisia melodioita puhelimien soittoaänistä, videopeleistä, TV-mainoksista ja elokuvista.

Kun on kuunneltu ja laulettu oppilaille tuttuja melodioita, katsellaan kuuluisien säveltäjien muotokuvia ja kukin saa vuodeksi itselleen yhden säveltäjän kuvan. Vuoden mittaan oppilas kerää portfolioon tietoa säveltäjästä ja kirjoittaa vuoden lopuksi referaatin, jonka sitten esittelee luokalle. Säveltäjät ovat barokin aikaisista nykyisiin ja mukana on myös naissäveltäjiä. Luokan oppilaat tutustuvat omaan säveltäjään suhteissa muihin ja he pohtivat muun muassa seuraavia teemoja:

säveltäjien ryhmittely kotimaan perusteella

säveltäjien eliniät

säveltäjät kronologisesti

ketkä säveltäjät olisivat voineet tavata toisensa

Miten musiikista puhutaan?

Opettaja pystyy arvioimaan, kuinka syvällisesti oppilas ymmärtää musiikkia, kun oppilaat yrittävät kertoa musiikillisista ideoista suullisesti. Musiikilliseen sanastoon perehtyminen voi kuitenkin olla pitkäväteistä puuhaa. Oppilailla on musiikin perussanasto portfolioissaan. Sanasto liitetään käytäntöön tekemällä pieniä Orff-Schulwerkin ideoiden mukaisia sävellyksiä, sisällyttäen niihin puhetta, liikettä, kehosoittoa ja rytmikkaa. Sanasto ryhmitellään muodon, äänenväriin, dynamiikan, rytmin, melodian ja tempon perusteella. Eräissä tehtävissä oppilaita pyydetään luomaan teos, jossa selkeästi esiintyvät neljä musiikillista termiä (esim. forte, bocca chiusa, rondo, staccato). Ryhmän esitettyä toiset ryhmät yrittävät arvuutella, mitkä termit olivat kyseessä.

Länsimaisen musiikin historian tutkimisesta

Oppilaita innostavat eri aikakausien musiikit.

San Francisco Schoolissa pohditaan ja vertailaan säännöllisesti, miten joku maa tai kulttuuri tuottaa juuri tietyn tyyppistä musiikkia ja tanssia. Kun esimerkiksi pohditaan keskiajan tai renessanssin musiikkia ja tanssia, yritetään opiskella tansseja ja instrumentteja samaistuen kulloiseenkin aikakauteen. Tätä voidaan tehdä eri taiteiden ja myös esim. ruuan ja vaatetuksen avulla. Opittuja asioita dokumentoidaan esim. kuvataiteen, kirjallisten koosteiden ja nuottikuvien avulla tiedon siirtämiseksi eteenpäin.

Säveltäjän tapaaminen!

Sen lisäksi, että jokainen oppilas tutustuu ”omaan säveltäjään”, luokalla on myös ”luokan oma säveltäjä”, esimerkiksi Mozart. Hänen elämänsä ja tuotantonsa kuuluu opinto-ohjelmaan kaikilla. Mm. katsotaan elokuva ”Amadeus” sekä opetellaan ”Taikahuilun” juoni. Pari vuotta sitten eräs ryhmä opetteli soittamaan Papagenon melodian kellopelillä ja loi omia sovelluksia Papagenon melodiasta mm. länsiafrikkalaiseen, meksikolaiseen ja modernin musiikinkin tyyliin.

Ajattele kuin säveltäjä

Vuoden mittaan oppilaat luovat sävellyksiä yksin ja ryhmissä, ja moni näistä teoksista perustuu valmiiden kappaleiden analysointiin. Aloitetaan pentatonisista melodioista jatkaen kirkkosävel-lajeihin ja erilaisiin harmonioihin. Koko ajan käytetään Orff-oppitunneilla opittua taidemu-siikin musiikkisanastoa. Edettäessä unisonosta moniäänisyyteen oppilaat pystyvät hahmotta-maan ja tutkimaan teostensa muotorakenteita. Orff-soittimistossa on myös runsaasti äänenvä-rejä käytettäväksi sävellystyössä, jossa soit-tia voidaan lisäksi tukea orkesterisoittimilla.

San Francisco Schoolin oppilailta

”Musiikki ei ole vain nuottikirjoitusta, tai eri äänenkorkeuksia kuunneltavaksi. Musiikki on elämäntapa, musiikin kautta voi elää. Musiikki voi antaa sinulle voimia. Itse käytän musiikkia kuin reittinä ja eteisenä, jotka johtavat minua eri paikkoihin. Jazz, klassinen musiikki tai rock

ovat erilaisia polkuja eri suuntiin.”(Jackson)

”Musiikin luominen rauhoittaa minua ja yhdis-tää minut ympäristööni.” (Morgan)

”Kun minulle sanottiin, että olen musiikillises-ti lahjakas, en vielä tiennyt mitä lahjalla voisi tehdä. Nyt olen huomannut, että voin säveltää ja käyttää musiikkia kuin Mozart - en väitä olevani yhtä hyvä, mutta ainakin osaan käyttää musiik-kia haluamieni viestien välineenä.” (Andrew)

Kuka?

Sofia Lopez-Ibor

Music Pedagogy, Royal Conservatory of Music, Madrid

Music & Dance Education, Orff Institute, Salzburg

Madridissa syntynyt Sofia Lopez-Ibor työskentelee nykyisin Carl Orffin musiikkikasvatukseenäkemysiksi erityisesti hyväksi käytävässä The San Francisco Music Schoolissa musiikinopettajana. Hän on 26 vuoden ajan opettanut musiikkia esikouluikäisistä lukiolaisiin ja opettaa myös musiikin teoriaa, säveltapailua sekä nokkahuilunsoittoa. Hän myös johtaa eri musiikkikoulujen kuoroja, joiden kanssa hän on konsertoinut ympäri maailmaa. Sofia on erityisesti tutkinut pedagogiikkaa ja toimiikin aktiivisena musiikinopettajien kouluttajana eri puolilla maailmaa. The San Francisco Schoolissa hän on työtovereidensa kanssa kehittänyt länsimaisen taidemusiikin opintojaksoa toistakymmentä vuotta. Musiikinopettajana hän sanoo olevansa enemmän kiinnostunut musiikin tekemisen prosessista kuin valmiiden lopputulosten tuottamisesta. Esitykset tulevat kuin luonnollisena jatkumona onnistuneiden prosessien tuloksena.

Alkuperäinen artikkeli :

Sofia Lopez-Ibor, Musica Viva

Orff-Schulwerk Informationen nro 80, 2008.

Julkaisija: Orff-Schulwerk Forum Salzburg

Suomennos: Harri Sandborg

Sofia Lopez-Ibor ja Oriveden opiston kukkivat omenapuut

AKTIIVISEN MUSIIKINKUUNTELUN KURSSI

10.-12.6.2010

Oriveden Opisto

Uusia aktivoivia työtapoja
klassisen musiikin kuunteluun!

Opettaja:

Sofia Lopez-Ibor,
USA/Espanja

Hinta:

225e

Opetuskieli:

englanti

Ilmoittautuminen:

21.5. mennessä

Klemetti-Opisto, Taina Lemmetty

0207 511 550

0207 511 511 vaihde

taina.lemmetty@kvs.fi

Ilmoittautuminen on sitova

Yhteistyössä:

KMO, VAMO, JaSeSoi ry, Klemetti-Opisto

Kurssi sopii erinomaisesti koulujen musiikinopettajille, varhaisiän
musiikkikasvattajille sekä musiikkioppilaitosten opettajille.

Lisätietoja www.jasesoi.org tai harri.sandborg@jasesoi.com

Soittajaiset järjestettiin jo kolmannen kerran. Sen historia ei ole vielä vuottakaan, mutta pian se on ehkä JaSeSoi ry:n lukumääräisesti eniten järjestetty koulutustapahtuma. Jos meno jatkuu näin. Tämän kevään Soittajaisissa päästiin toteuttamaan alkuperäistä ideaa eli ohjelman tarjonnasta vastasivat osallistujat itse.

Kata ja Amina

Soili Perkiön Studio houkuttelee aina. Nytkin paikalle ilmoittautui 17 innokasta jammailijaa. Kata Kangasniemi ilmoittautui myös oman sessionsa vetäjäksi. Saimme osallistua Katan kanssa vauhdikkaisiin afrikkalaisiin laululeikkeihin. Laulu Amina herätti paljon keskustelua. Oli mielenkiintoista huomata, kuinka nämä laulut ja leikit muuttuvat. Kiitos Kata!

Muut päivät vetäjät olivat Kirsi Hyypä, joka aloitti warmupilla, Heli Raatikainen, joka johti 10 vuotta esitystä odottaneen sanarytmikappaleensa, Soili Perkiö, joka johdatteli laattasoittimien tekniikkaan ja Pekka Evijärvi, joka esitteli sovituksensa Tequilasta.

Jammailurinki

Jo nimenmukaisesti Soittajaisissa soitetaan. Mutta toinen, mistä jatkossakin voisi tulla tämän tapahtuman yksi tärkeä osa, voisi olla jammailurinki. Jos ilmiölle tällaisen nimen saisi antaa.

Ideaan kuuluu, että lauluja, leikkejä, tansseja ja soittoa jokainen innokas vetää vuorollaan. Parhaimmillaan vielä niin, että edellisen vetäjän esittämä juttu antaa inspiraation seuraavalle vetäjälle. Nythän kävi niin, että Kirsin aloittama warm up antoi Soilille idean jatkaa seuraavaa lämmittelyjuttua. Helin sanarytmikappaleesta haluttiin tehdä heti kehorytmit. Kun istuimme lattialla ringissä, Hanne Horto huomasi tilaisuutensa tulleen ja aloitti tilanteeseen hyvin sopivan ärrä-leikin.

Pieni on kaunista

JaSeSoi ry:n ja sen hallituksen toiminta painottuu koulutustapahtumien järjestämiseen. Kurseja pyöritetään isohkoilla budjeteilla ja järjestelyihin käytetään valtavasti aikaa ja työtä. Tähän kaikkeen vastapainona hyvin sopii Soittajaiset. Tervetuloa taas syksyllä jammailemaan ja hengailemaan.

YLLÄ Soittajaisissa soivat ksylofonit.

Lehmä innostuu!

RIIKKA ROMANOFF

**Kaustisen
kansanmusiikkifestivaaleille pääsee
ilmaiseksi sisään pelimannipassilla.**

**Pelimannipassin saa, jos on
festivaaleilla esiintyjänä. Esiintyjäksi
pääsee, jos soittaa tarpeeksi hyvässä
orkesterissa. Jos ei vielä soita
tarpeeksi hyvässä orkesterissa,
sellaisen voi perustaa.**

Yhteinen sävel löytyy

JaSeSoilaiset Haki, Heidi ja Riikka työskentelevät muskariopettajina Keski-Helsingin musiikkiopistossa. Yhteinen sävel on löytynyt nopeasti niin työssä kuin vapaa-ajallakin. Musiikin tekeminen kolmisin tuntuu hyvältä ja muskarikonserteista syntyy toinen toistaan hienompia. On talvi 2006 Töölönlahdella.

Samaan aikaan Helsingin Pitäjänmäessä Sibelius-Akatemian musiikkikasvatuksen osastolla Essi haaveilee tulevasta kesästä ja Kaustisen kansanmusiikkifestivaaleista. Haaveisiin yhtyy Essin opiskelukaveri ja naapuri Haki. Yhdessä he tulevat siihen tulokseen, että hyvää lastenorkesteria tarvitaan festivaaleilla aina! Heti paikalla he myös tietävät orkesteriin sopivat muusikot: Hakin muskaritrio ja Essin opiskelukaverit Tero ja Esko. Kaikki suostuvat projektiin empimättä. On kevät 2007 ja Lastenmusiikkiorkesteri Ammuu! perustetaan.

***”Hyvää lastenorkesteria
tarvitaan festivaaleilla aina!”***

Ammuu! –perhe

Oli Kaustisen keikka ja tuli lisää keikkoja. Karvaiset korvat, hännät ja Hankkija-lippis alkoivat olla yhä tärkeämpi osa Ammuulaisten elämää. Toisilleen alun perin lähes tuntemattomat ihmiset ystäväystyivät ja nivoutuivat toinen toistensa elämään yhä tiiviimmin. Aluksi yhdistävä tekijä oli tietysti musiikki. Intohimo tehdä laadukasta musiikkia, lastenmusiikkia jota aikuisetkin haluavat kuunnella, musiikkia jolla on myös tarkkaan mietitty pedagoginen ulottuvuus. Kaikki Ammuulaiset sitoutuivat tinkimättömällä asenteella yhteiseen tehtävään ja erilaiset lähtökohdat ja taidot täydensivät toisiaan. Perustettiin Ammuusikot ry, tehtiin esikoinen ”Piippola”, ideoitiin, harjoiteltiin, haaveiltiin, esiinnyttiin, naurettiin, itkettiin, syötiin hyvin ja vietettiin aikaa yhdessä. Syntyi Lastenmusiikkiorkesteri Ammuu! -perhe.

- Osoitteesta www.ammuu.fi löytyy Ammuun! keikkakalenteri, musiikinäytteitä ja kuvia.
- Ammuuta! voi kuulla myös ensi kesänä ilmestyviltä Musiikkia tanssien -levyltä.

- Syksystä 2010 alkaen Ammuu! tekee yhteistyötä konserttikeskuksen kanssa.
- Ammuun! ”Vauvakonsertti” ensiesitetään syksyllä 2010.
- Ammuulle! myönnettiin Sibelius-Akatemian kehittämiskeskuksen apuraha musiikkitalon avajaisten lastenohjelman toteuttamiseen keväällä 2011.
- ”Piippola 2” työnimellä kulkeva uusi levy tulee.

Ammuun! esikoislevy Piippola

PIIPPOLAN tilalta kuuluu kummia: lehmä röhkii, hevonen kotkottaa ja vaari ammuu! Lastenmusiikkiorkesteri Ammuu! tarvitsee avukseen kekseliäitä lapsia palauttaakseen Piippolan tilan ennalleen. Tule mukaan laulamaan ja leikkimään – tähän konserttiin voivat osallistua myös perheen pienimmät! Luvassa on perinteisiä loruja ja lauluja, tuorein ja svengaavin sovituksin.

Ammuun! konsertit ovat ikimuistoisen musiikin lisäksi viimeistä piirtoa myöten mietittyjä visuaalisia elämyksiä. Piippolan porukka kuulostaa, mutta myös näyttää hyvältä, suurellakin lavalla!

Lastenmusiikkiorkesteri Ammuun! muusikot ovat musiikkikasvatuksen ammattilaisia sekä kokeneita lastenmusiikin sovittajia ja esittäjiä. Kokoonpanossa yhdistyvät taitavat muusikot ja loistavat musiikkipedagogit. Lastenmusiikkiorkesteri Ammuu! viihdyttää sekä lapsia että aikuisia kansanmusiikkiperinnettä kunnioittaen.

Lastenmusiikkiorkesteri Ammuu!:

Hanna-Maija Aarnio - viulu, laulu, perkussiot
Esko Grundström - kontrabasso, kantele
Essi Hirvonen - viulu, laulu, perkussiot
Tero Pajunen - kitara, laulu, viulu
Riikka Romanoff - kantele, laulu
Heidi Tamper - puhallinsoittimet, laulu

JaSeSoilaisten joukossa on useita Ammuulle! tärkeitä ihmisiä, jotka ovat alusta asti tukeneet ja kannustaneet meitä. Kiitos! Olette meille tärkeitä. Ammuu!

Ammuun! esikoislevy Piippola sisältää lauluja Piippolan vaarin tilalta.

Levyn mukana saa myös jännittävän kartan, josta löytyvät Piippolan asukkaat ja laulujen tapahtumapaikat.

Ammuun! Piippola vetoaa kaikenikäisiin musiikin ystäviin - tätä lastenlevyä haluavat myös aikuiset kuunnella!

Levy sopii mainiosti myös opetuskäyttöön, niin varhaiskasvattajille kuin alakoulunkin opettajille.

www.ammuu.fi

Rytmiviikko

Horto-Oikari-Kangasniemi-Raatikainen

Maa - nan - tai - na ma - ra - kas - sit, tiis - tai - na ti - kut ryt - mit - tää.

Kes - ki - viik - ko - na ke - ho - ryt - mit tors - tai - na on tau - ko.

Per - jan - tai - na pel - leil - lään, lau - an - tai - na lau - lel - laan.

Sun - nun - tai - na sa - na - ryt - mit su - suu - su - su - su sun - nun - tai.

2. Viikonpäiviä seitsemän viikossa on tiedäthän.
Jonoon kun ne laitetaan, järjestyksen siitä saat.
Joka päivä soitetaan, lauletaan ja tanssitaan.
Viikonpäiviä seitsemän viikossa on tiedäthän.

Rytmiviikko on hauska yhteistyönä Orff-tasokurssilla sävelletty ja sanoitettu kappale. Master-kursilaiset Hanne Horto, Helena Oikari, Katariina Kangasniemi ja Heli Raatikainen löysivät yhteisen sävelen vuonna 2008.

Soili herrojen Juuso Kauppinen ja Harri Sandborg saartamana.

SOILI PERKIÖ bongattu Educa-messuilla.

JaSeSoi Juornalin saamien tietojen mukaan Soili vieraili ainakin JaSeSoi ry:n osastolla. Soililla oli WSOY:n osastolla oma opetustuokio, jossa kuulemma bongattiin muutama jase-soilainen.

PUHEENJOHTAJA HARRI SANDBORG bongattu Afrikan savanneilla.

MU-MU-MUISTA laulaa!

Soili Perkiö ja Satu Sopanen bongattu tors-tain Pikku Kakkosissa. Toimituksemme suosittelee ohjelmaa myös varttuneemmalle väelle.

Elinä Kivelä-Taskinen

Elinä Kivelä-Taskinen

Opinnot

- liikunnanopettaja (Jyväskylä)
- tanssinopettaja (Lontoo)
- musiikinopettaja (Helsinki)

Työkokemus

- 12 vuotta musiikin lehtorina Jyväskylän yliopistossa
- toiminut opettajana peruskouluissa, lukioissa, urheilu- ja musiikkiopistoissa ja yliopistoissa
- nykyisin tanssin ja rytmiikan lehtori Espoon musiikkiopistossa

Kouluttajakokemus

- lukuisia koulutustapahtumia koti- ja ulkomailla
- rytmiikan kursseja Sibelius-Akatemian täydennyskoulutuksessa
- kouluttajana JaSeSoi ry:n järjestämissä koulutustapahtumissa

Julkaisut

- tuottanut oppimateriaalia mm. Musiikin Mestarit 3-4, Rytmikylpy, Rytmikylvyn Pikku-kuplat, musiikkia ja videoita liikuntaan

Taiteellinen toiminta

- toiminut koreografina ja säveltäjänä eri produktioissa
- johtanut body percussion-ryhmää Syrjähyppy, esiintymisiä mm. USA:ssa, Australiassa ja Japanissa
- johtaa kahta esiintyvää rytmiryhmää: lapsista koostuvaa Tremoloa ja aikuisista koottua EllunKanat -ryhmää

Ciro Paduano

Opinnot

- tutkinto: D.A.M.S. (art, music and show) Bolognan yliopistossa; International courses of Methodology of music
- Dalcroze Method (3-vuotinen koulutus, Urbino)
- Orff – Schulwerk Methodology and Kodaly Method

Työkokemus

- 10 vuotta yksityisessä koulussa, Rooma
- musiikinopettaja ala-asteella, Rooma
- musiikinopettaja ja rehtori Donna Olimpia musiikkikoulu, Rooma,

- yhteistyö: the Academy of music of S. Cecilia Conservatory, Rooma

Kouluttajakokemus

- Orff Schulwerk tasokurssit, Rooma
- musiikkikasvatuskursseja Italiassa
- Orff-Schulwerk-kursseja Suomessa, Japanissa ja Koreassa
- musiikkiterapian opettaja, Donna Olimpia musiikkikoulu, Rooma

Julkaisut

- 120 artikkelia lehdessä La Vita Scolastica
- musiikkikirja: Over the music, yhteistyössä M. Sannan kanssa, I I laulua, (MKT editor)

- musiikkikirja: Animals, laulua, musiikkia ja toimintaa lapsille, (MKT editor)
- oppikirja: Music from body, didaktisia prosesseja kehosoittimille, (Rugginenti editor)

Taiteellinen toiminta

- Montepulcianon kansainvälinen taidelaitos, Music and Theatre
- kitaratrio Berceuse, esiintymisiä festivaaleilla Italiassa
- kansanmusiikkia ja -tanssia ryhmässä Mediterranea
- esiintymisiä Body Sbandin kanssa teattereissa ja kouluissa

Harri Setälä

Opinnot

- musiikkiin erikoistuneen luokanopettajan tutkinto
- opintoja Saksassa, Amerikassa ja Itävallassa Orff-Instituutissa

Työkokemus

- musiikinopettaja
- esittävien alojen ohjaaja/ tuottaja

Kouluttajakokemus

- Orff-pedagogista musiikkikasvatustoimintaa Suomessa vuodesta 1985 alkaen, mm. JaSeSoi ry:n puheenjohtaja (1993-2000) ja koulutusohjelmien perustajajäsen
- maamme yliopistoissa ja musiikkioppilaitoksissa yli 850 kurssia
- kouluttajatehtäviä Euroopan maissa, Meksikossa ja Yhdysvalloissa
- kansainvälinen Drum Circle -kouluttaja status 2008

Julkaisut

- mm. Rytmikylpy- kirjan ja CD:n tekijä 2006
- Rytmireppu ja Rytmiretki musiikkikasvatuseräohjelmat, YLE 1991 ja 1996

Taiteellinen toiminta

- musiikkia mm. Suomen Kansallisoopperan, Tanssiteatteri Raatikon ja Suomen Teatterikorkeakoulun produktioihin
- Groove Percussion Band 1998 –
- Henry Smith ja tanssiteatteri Solaris USA, Moskova 1990 -1995

Tunnustukset

- hopeinen mitali 2001 Suomen kulttuurin hyväksi (OAJ)
- kultainen mitali 2006 (OAJ)
- Alkuopetuksen hopeinen mitali 2009

JaSeSoi ry hallitus vuosimallia 2010

Yläriivi: Harri Sandborg, Pekka Evijärvi, Jukka Siukonen, Juuso Kauppinen

Keskiriivi: Inkeri Karhos, Kirsi Hyyppä, Laura Tarvonen, Laura Mellais

Alariivi: Heli Raatikainen, Hanne Horto, Mirkka Rouhio

JaSeSoi ry hallitus 2010 tehtävänjaot

Puheenjohtaja: Harri Sandborg

Varapuheenjohtaja: Juuso Kauppinen

Taloudenhoitaja: Jukka Siukonen

Sihteeri: Hanne Horto

Jäsenrekisterin ylläpitäjä: Mirkka Rouhio

Soittajaiset: Pekka Evijärvi, Heli Raatikainen

RytmiS: Juuso Kauppinen (tiimivastaava), Pekka Evijärvi, Hanne Horto ja Laura Tarvonen

Orff-kurssit: Harri Sandborg (tiimivastaava), Juuso Kauppinen, Laura Mellais ja Inkeri Karhos

Maailmankylä: Hanne Horto, Jukka Siukonen ja Harri Sandborg, avustajina Anne Klemettilä, Jouni Kettunen ja Elina Kivelä-Taskinen

SyysSeSoi: Kirsi Hyyppä (tiimivastaava), Heli Raatikainen, Inkeri Karhos ja Laura Mellais

Yhteistyökuviot: Pekka Evijärvi, Harri Sandborg, Juuso Kauppinen

Educa- messut: Laura Mellais (tiimivastaava), Pekka Evijärvi ja Harri Sandborg

Orff in Africa: Terhi Oksanen (ei hallituksessa), Heli Raatikainen, Mirkka Rouhio

Soittimet ja kirjasto: Inkeri Karhos ja Laura Tarvonen

Journal: Pekka Evijärvi (päätoimittaja), Mirkka Rouhio, Inkeri Karhos, Laura Mellais ja Kirsi Hyyppä

Kuvagalleria: Laura Mellais

E-mailtiedotus, web-sivut, markkinointikirjeet: Harri Sandborg

Apurahat: Inkeri Karhos, Laura Mellais ja Jukka Siukonen

Basaari: Heli Raatikainen (tiimivastaava), Laura Tarvonen ja Mirkka Rouhio

Musiikkikasvatusyhdistys Orff-Schulwer Association of Finland

JaSeSoi ry on yleishyödyllinen yhteisö, joka on perustettu vuonna 1993. Yhdistyksen tarkoituksena on musiikkiharrastuksen herättäminen, sekä musikaalisen ja kokonaisilmallisuuden kasvun tukeminen ja edistäminen kaikenikäisten kansalaisten keskuudessa.

JaSeSoi järjestää Orff-Schulwerkin ideoille ja ajatuksille pohjautuvia koulutustilaisuuksia. Keväinen Rytmis on yhdistyksen keskeisin koulutustapahtuma. Muita vuosittaisia kursseja ovat kesällä pidettävät Orff-kurssit I-III sekä englanninkielinen World Village - Maailmankylä. SyysSeSoi ja Soittajaiset tarjoavat jäsenistölle ilmaisen koulutustapahtuman.

Yhdistys on avoin kaikille musiikista ja musiikkikasvatuksesta kiinnostuneille ihmisille ammattista riippumatta. Jäseniä yhdistää erityisesti kiinnostus käyttää Orff-pedagogiikan suomalaisia sovelluksia omassa työssään.

JaSeSoi ry on kansainvälisen Orff-Schulwerkliikkeen hyväksymä organisaatio. Yhdistyksellä on hyvät suhteet Salzburgin Orff-instituuttiin, Carl Orff-säätiöön ja Orff-yhdistyksiin ympäri maailmaa. Näiden suhteiden avulla yhdistys on pystynyt tuottamaan korkeatasoisia kansainvälisiä kouluttajia sekä omille kurseilleen että muiden musiikkikasvatusorganisaatioiden käyttöön. JaSeSoi ry:n kouluttajavaihtona myös lukuisat suomalaiset on kutsuttu kouluttamaan ulkomaille.

JaSeSoi tarjoaa jäsenilleen (jäsenmaksu 30 €):

- JaSeSoi Journal-jäsenlehden kaksi kertaa vuodessa

- koulutuslennuksen omiin koulutustapahtumiin
- ilmaisen koulutuksen yhdistyksen syyskokouksen yhteydessä
- mahdollisuuden koulutustukseen kansainvälisille Orff-kursseille
- Orff-käsikirjaston palvelut
- JaSeSoi-tuotteita ja -julkaisuja jäsenhintaan
- Orff-pedagogiset jäsensivut

Osallistumalla koulutuksiin ja yhdistyksen toimintaan saat uusia ystäviä Suomesta ja ympäri maailmaa. Lisäksi saat mahdollisuuden löytää itsestäsi uusia musiikillisia ulottuvuuksia. Luovuus, ilo ja musiikillinen kasvu ovat pohjana jatkuvalle oppimiselle.

Hallitus 2010

Puheenjohtaja:
Harri Sandborg
harri.sandborg@jasesoi.com

Varsinaiset jäsenet:
Pekka Evijärvi
pekka.evijarvi@jasesoi.com

Hanne Horto
hanne.horto@jasesoi.com

Kirsi Hyypä
kirsi.hyypa@jasesoi.com

Inkeri Karhos
inkeri.karhos@jasesoi.com

Juuso Kauppinen
juuso.kauppinen@jasesoi.com

Laura Mellais
laura.mellais@jasesoi.com

Heli Raatikainen
heli.raatikainen@jasesoi.com

Mirkka Rouhio
mirkka.rouhio@jasesoi.com

Jukka Siukonen
jukka.siukonen@jasesoi.com

Laura Tarvonen
laura.tarvonen@jasesoi.com

www.jasesoi.org

Inkeri Simola-Isaksson 80 vuotta

Joukko iloisia ihmisiä kokoontui juhlimaan Inkeriä 15.4. Helsingin Kauppatorille. JaSeSoi ry oli paikalla lahjoja täynnä pursuavan kassin kanssa. Antti Savilampi tanssitti juhlakansaa. Kaikilla oli valtavan hauskaa.

Kouluttaa

SyysSeSoi

World village

Orff III

Orff II

Orff I

RytmiS

JaSeSoi ry

Orff-Schulwerk Association of Finland

musiikkikasvatusyhdistys

XII INTERNATIONAL WORLD VILLAGE 2010 Music with Drama - from classroom to the stage

A MUSIC SUMMER COURSE in FINLAND July 26.-31.2010, Valkeala

PRESENTERS

Ciro Paduano, Orff-pedagogue, Italy

* Possibilities within integration using music and drama

Elina Kivelä, Rhythm and dance pedagogue, Finland,

* Great things start with small details - Body Music and Choreography

Harri Setälä, Orff-pedagogue, Finland,

* Sense of community in music

OTHER ACTIVITIES

Program will also contain traditional Finnish Sauna, outdoor activities and performances.

REGISTRATION

JaSeSoi ry/Jukka Siukonen

Päivänakkarakantie 1 I 30, FI-02270 Espoo, Finland

email: jukka.siukonen@jasesoi.com

COST

495 euros

including course program, accomodation,
full board and cultural activities.

NOTE

Arrival on Monday afternoon, departure on Saturday morning. Tuition in English language.

ORGANIZERS

JASESOI RY, Orff-Schulwerk Association of Finland
Valkeala Folk High School